

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА І СОЦІАЛЬНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ
КАФЕДРА ТЕОРІЇ ТА ІСТОРІЇ ДЕРЖАВИ І ПРАВА, КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА

ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до написання курсових робіт для студентів
спеціальності 081 – Право та
спеціальності 262 – Правоохоронна діяльність

Обговорено і рекомендовано
на засіданні кафедри теорії та історії
держави і права, конституційного
права
Протокол №6
від 09. 01. 2020 р.

Теорія держави і права. Методичні вказівки до написання курсових робіт з дисципліни «Теорія держави і права» для студентів спеціальності 081 – Право та спеціальності 262 – Правоохоронна діяльність денної та заочної форми навчання. / Укл. Марущак Н.В. Чернігів: ННІ права і соціальних технологій ЧНТУ. 2020. 84 с.

Укладач: **МАРУЩАК НАТАЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА**, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри теорії та історії держави і права, конституційного права

Відповідальний за випуск: **КОЗИНЕЦЬ ОЛЕНА ГАВРИЛІВНА**, завідувач кафедри теорії та історії держави і права, конституційного права, кандидат історичних наук, доцент

Рецензент: **КОЛОМІЄЦЬ НАТАЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА**, професор кафедри кримінального права та правосуддя ННІ права і соціальних технологій Чернігівського національного технологічного університету, д.ю.н.

ЗМІСТ

I. ЗАГАЛЬНІ МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ	4
II. ТЕХНОЛОГІЯ ВИКОНАННЯ ПИСЬМОВИХ РОБІТ	5
III. ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО СТРУКТУРИ ТА ТЕКСТУ ПИСЬМОВОЇ РОБОТИ	8
IV. КЕРІВНИЦТВО КУРСОВОЮ РОБОТОЮ	11
V. ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ	14
VI. ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ	18
VII. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	27
VIII. ДОДАТКИ	80

I. ЗАГАЛЬНІ МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

Навчальним планом Чернігівського національного технологічного університету передбачено написання курсових робіт на кафедрі теорії та історії держави і права, конституційного права студентами 1 курсу напряму підготовки 081 – Право та 262 – Правоохоронна діяльність.

Курсова робота – одна з найважливіших форм самостійної роботи студента, що сприяє поглибленому вивченню теорії держави і права, допомагає студентам набути навички логічного аналізу змісту монографічних робіт, нормативного матеріалу, учбової літератури, розвиває вміння правильно формулювати і розкривати теоретичні положення, сприяє оволодінню правовою термінологією, можливості висловити практичні рекомендації, пропозиції, робити самостійні висновки, що має важливе значення для юриста і спрямоване на більш глибоке засвоєння програмного матеріалу.

Курсова робота, крім цього, являється однією з форм контролю знань з боку викладача за навчанням студентів, дозволяє перевірити, наскільки успішною є їх самостійна робота, а також відношення до предмета.

Виконуючи письмові роботи, студенти із застосуванням сучасних наукових методів самостійно досліджують певні проблеми, вивчають нормативні та правозастосовчі документи, набувають навичок їх правильного розуміння та тлумачення, вчаться аналізувати наукову та навчальну літературу, критично оцінювати її, полемізувати з авторами статей, висловлювати власні думки, аргументувати та відстоювати їх, робити правильні наукові, теоретичні та практичні висновки.

Загальна організація і контроль за процесом підготовки та захисту курсових робіт, як правило, покладається на завідуючих кафедрами, а безпосереднє керівництво здійснюється науковими керівниками з числа професорсько-викладацького складу, а також, при необхідності, консультантами наукових чи юридичних установ(організацій), на базі яких студенти проводять свої дослідження.

II. ТЕХНОЛОГІЯ ВИКОНАННЯ ПИСЬМОВИХ РОБІТ

Вибір теми є першим етапом виконання курсової роботи і здійснюється студентом самостійно, як правило, за відповідною методикою, що розробляється кафедрою, виходячи з актуальності наукових та практичних проблем, особливостей фахової підготовки, власних навчальних інтересів, сучасного стану наукових досліджень тощо.

При розробці і виборі тем та тематики курсових робіт, враховуються інтереси й інших кафедр, особливості майбутньої діяльності, а також проблемний зв'язок різних видів письмових робіт між собою.

Тема курсової роботи вибирається студентом на підставі затвердженого кафедрою теорії та історії держави і права, конституційного права переліку тем з теорії держави і права. Студент вправі самостійно сформулювати тему курсової роботи, в такому випадку він повинен розробити індивідуальний план виконання роботи, враховуючи актуальність теми, науково-теоретичну та практичну значимість і з відповідним обґрунтуванням.

План курсової роботи повинен охоплювати вузлові питання теми, формулювання розділів має бути чітким, логічним та послідовними. План повинен включати вступ, розділи, висновки, список використаних джерел (див. Додаток 2). Не рекомендується переобтяжувати план великою кількістю підрозділів (не більше 3-4 до кожного розділу). Рекомендується подавати розгорнутий план роботи, який включає формування назв розділів та підрозділів.

В процесі комплексного опрацювання зібраних матеріалів попередній план курсової роботи може коригуватися за погодженнями з науковим керівником.

Навчальну і спеціальну літературу з питань курсової роботи студент підбирає самостійно. Консультацію з бібліографії можна отримати у наукового керівника, у працівників бібліотеки.

Особливу увагу слід приділити підбору наукової літератури: монографій, наукових праць та статей, що публікуються в періодичних фахових юридичних виданнях:

- наукові монографії, що стосуються теми курсової роботи;
- наукові праці та статті, що публікуються у відповідних розділах таких видань, як збірники наукових праць: «Правове регулювання економіки» (збірник юридичного факультету КНЕУ), «Правова держава», «Держава і право» (збірники Інституту держави і права ім. В.М.Корецького), наукові вісники (правознавчі серії) юридичних факультетів та вузів України тощо; журнали: «Право України», «Юридична Україна», «Підприємництво, господарство і право», «Вісник Конституційного Суду України», «Вісник Верховного Суду України», «Вісник Вищого господарського суду України», «Збірник рішень Верховного суду України», «Збірник рішень Вищого господарського суду України»; газети: «Юридическая практика», «Юридичний вісник України» та ін.;

При написанні курсової роботи бажано користуватися новітніми виданнями (наукові праці останніх 2-3 років видання). Це дасть можливість уникнути використання застарілих ідей і положень. Більш ранні роботи також можуть використовуватися в історичному, порівняльному плані або якщо вони містять положення, що є істотними для розкриття даної теми курсової роботи.

Написання роботи здійснюється на підставі погодженого з науковим керівником розгорнутого плану роботи, який у стислому узагальненому вигляді відтворює основний зміст її складових частин (вступу, назви і змісту розділів, висновків).

Для полегшення подальшого кінцевого оформлення курсової роботи рекомендується дотримуватися таких вимог:

- матеріали роботи доцільно розподіляти на змістовні частини (розділи, глави і параграфи), які відокремлюються заголовками та нумеруються відповідним чином;
- якщо в роботі використовуються цитати, цифрові дані чи згадуються твори або запозичуються думки з праць інших авторів, близьких до оригіналу, то слід обов'язково робити бібліографічні посилання на джерела;
- слід звернути увагу на літературну обробку кожного речення, вибір необхідних формулювань, які просто, чітко, коротко й доступно виражають зміст викладених питань. Не варто вживати як складні синтаксичні конструкції, так і надмірно короткі, лаконічні фрази, не зв'язані між собою логічно, з наявним подвійним тлумаченням і т. ін.;
- рекомендується не вживати слова і вирази-штампи типу «на всі сто відсотків», «на даний момент» і т.п., уникати частих повторень слів чи словосполучень, дотримуватись прийнятої термінології, позначень, умовних скорочень і символів;
- слід уникати викладу матеріалу від першої особи однини: «Я спостерігав», «Я вважаю», «Мені здається», «На мою думку» і т. ін. чи множини: «Ми отримуємо», «Ми спостерігаємо», «Ми маємо» і т.д. Допускається вживання означено-особових речень: «спостерігаємо», «встановлюємо», «маємо на увазі» чи використання виразів типу: «на наш погляд», «на нашу думку», «на думку автора роботи» або «проведені дослідження підтвердили...» чи «...дають підстави вважати, робити висновки...» і т.ін.;
- ініціали, як правило, ставляться перед прізвищем особи, яке згадується в тексті.

Оформлення роботи є важливим елементом її виконання, а також фактором, який враховується при її оцінюванні під час рецензування та захисту. Єдиних вимог до зовнішнього оформлення структури, обсягу, змісту і стилю викладу курсових робіт не існує, проте діючі нормативні документи встановлюють загальні принципи щодо оформлення таких робіт.

Курсову роботу друкують на одній стороні аркуша білого паперу формату А4 (210x297мм), через 1,5 міжрядкових інтервали до тридцяти рядків на сторінці.

Обсяг курсової роботи, як правило, складає (без додатків) 25-30 друкованих сторінок. Список використаних джерел повинен містити не менше 20 джерел.

Текст курсової роботи необхідно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: ліве - не менше 20 мм, праве - не менше 10 мм, верхнє - не менше 20 мм, нижнє - не менше 20 мм.

Робота друкується комп'ютерним способом. Шрифт друку – Times New Roman, звичайний, світлий. Кегль (параметри) шрифту – 14 pt (одиниць). Міжрядковий інтервал тексту – 1,5.

Нумерація аркушів проставляється у верхньому правому куті аркуша арабськими цифрами без додавання до номера аркуша будь-яких інших знаків. На першому аркуші роботи номер не проставляється.

Заголовки структурних частин письмової роботи «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично до тексту. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу (крапка в кінці заголовка не ставиться).

Кожну структурну частину курсової роботи треба починати з нової сторінки. Нумерація сторінок, розділів, підрозділів здійснюється арабськими цифрами без знака №. Першою сторінкою курсової роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок, але номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ», після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу. Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. У кінці номера підрозділу повинна стояти крапка, наприклад: «2.3.» (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок підрозділу.

Терміни здачі та рецензування курсової роботи. Термін подання підготовленої і належним чином оформленої курсової роботи на кафедру для рецензування визначається з урахуванням навчального плану та особливостей його виконання в поточному навчальному році. Термін подання курсової роботи на кафедру встановлюється відповідним графіком, затвердженим завідувачем кафедри. Кафедри приймають курсові роботи на рецензування лише в межах термінів, встановлених графіком.

Прийом курсових робіт кафедри після встановленого терміну можливий лише за наявності поважних причин затримки з письмового дозволу декана факультету за попередньою згодою завідувача кафедри.

Термін подачі курсової роботи має бути не пізніше за 20 днів до захисту курсової роботи.

III. ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО СТРУКТУРИ ТА ТЕКСТУ ПИСЬМОВОЇ РОБОТИ

Назва курсової роботи повинна бути, по можливості, короткою, відповідати обраній проблемі (спеціальності чи спеціалізації підготовки) та суті вирішеної наукової задачі, вказувати на мету дослідження і його завершеність, а також для більшої конкретизації (за необхідністю) невеликий на 4-6 слів підзаголовок. Не рекомендується використовувати в назвах слова та словосполучення, в яких не відбито в достатній мірі суть проблеми, типу: «Дослідження питання...», «Дослідженні деяких шляхів...», «Деякі питання...», «Матеріали до вивчення...», «До питання...» тощо, а також ускладнену термінологію.

При написанні курсової роботи необхідно стисло, логічно й аргументовано викладати зміст і результати досліджень, уникати загальних слів, бездоказових тверджень, тавтології, обов'язково посилатися на авторів і джерела, з яких запозичалися матеріали або окремі результати.

За структурою курсова робота складається: з титульного аркушу, змісту, переліку умовних позначень (при необхідності), вступу, основної частини, висновків, списку використаних джерел, додатків (при необхідності).

Титульний аркуш курсової роботи повинен містити:

1. найменування вищого навчального закладу, факультету та кафедри, на яких виконана письмова робота;
2. вид та назву письмової роботи;
3. найменування навчальної дисципліни, з якої виконується письмова робота;
4. прізвище, ім'я, по батькові студента, індекс навчальної групи та номер залікової книжки;
5. науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові наукового керівника і консультанта;
6. місто і рік. (див. Додаток 1)

Після титульного аркуша розташовується:

- **зміст курсової роботи**, який містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів та пунктів, що мають заголовок, зокрема вступу, висновків до розділів, загальних висновків, додатків, списку, використаної літератури та ін.;
- **перелік умовних позначень**, символів, одиниць, скорочень і термінів (за необхідності), який складається з двох колонок, в яких зліва за абеткою наводяться умовні позначення, скорочення тощо, справа - їх детальна розшифровка.

Вступна частина курсової роботи повинна віддзеркалювати ту теоретичну роботу, яку автор провів згідно з рекомендаціями, наведеними вище. У вступі курсової роботи розкривається сутність і стан розробки наукової проблеми (задачі), її теоретична і практична значущість, підстави і вихідні дані для розробки теми, теоретичний аналіз проблеми і попереднього досвіду її вивчення, здійснюється методологічне обґрунтування та логіко-історичний аналіз проблеми,

оцінюється ступінь інноваційної, теоретичної та практичної значущості письмової роботи, обґрунтовується актуальність та необхідність проведення дослідження.

Остаточне редагування вступної частини роботи доцільно виконувати на завершальній стадії дослідження, коли досліджувана проблема постає перед автором у повному обсязі.

Основна частина курсової роботи, як правило, складається з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Розділи (глави, параграфи) роботи за своєю назвою, структурою, змістом повинні відповідати завданням дослідження поставленої проблеми. Кожний розділ починається з нової сторінки його назвою. У розділах основної частини дається:

- огляд літератури за темою і вибір напрямків досліджень: окреслюються основні етапи розвитку наукової думки за проблемою дослідження, висвітлюються нормативні, наукові та навчальні джерела, визначаються невирішені питання, обґрунтовується необхідність проведення досліджень у даній галузі;
- обґрунтування вибору напрямку дослідження, методи вирішення задач і їх порівняльні оцінки, загальної методики проведення дослідження, методи побудови гіпотез і т.ін.;
- результати досліджень, оцінки повноти вирішення поставлених задач та достовірності одержаних результатів, їх порівняння з аналогічними результатами вітчизняних і зарубіжних досліджень тощо.

У **висновках курсової роботи** описуються найбільш важливі наукові та практичні результати дослідження, зокрема, формулювання наукової проблеми (задачі), методи її дослідження, значення для юридичної науки і практики, рекомендації щодо наукового та практичного використання результатів для вдосконалення організації наукового знання та юридичної практики, обґрунтування їх достовірності тощо.

Список використаних джерел. Використовуючи в курсовій роботі нормативні чи практичні матеріали, теоретичні положення інших авторів, студент має посилатись на відповідні джерела. Не допускаються так звані «запозичення», коли матеріали чи положення видаються за власний доробок студента. Не можна також допускати суцільного цитування відповідних джерел чи іншого їх надмірного використання.

Список використаних джерел свідчить про сутність обізнаності студента по темі роботи. До списку не включаються ті джерела, на які немає посилань у тексті і які фактично не були використані студентом. Після зазначення кожного джерела необхідно вказувати офіційне джерело, в якому він опублікований. Для монографічних видань вказують прізвище, ініціали автора, повну назву книги, місце видання, видавництво, рік видання, кількість сторінок книги. Для статей, що опубліковані в періодичній пресі, зазначають прізвище, ініціали автора, назву статті, назву журналу або газети, рік видання, номер журналу чи дату виходу газети, кількість сторінок. (див. Додаток 4)

Оформлювати список використаних джерел необхідно одним із запропонованих нижче способів:

I спосіб. Список використаних джерел розміщується в порядку згадування джерел у тексті за їх наскрізною нумерацією. Посилання наводять одразу після закінчення цитати в квадратних дужках, де вказують порядковий номер джерела у списку використаної літератури та відповідні сторінки джерела (наприклад: [5, с. 18], що означає п'яте джерело з опису використаних джерел, текст виноски знаходиться на вісімнадцятій сторінці або [8, с. 28-30], що означає восьме джерело зі списку використаних джерел, текст виноски знаходиться з двадцять восьмої по тридцять сторінку. У випадках використання нормативних актів для виноски використовується тільки номер відповідного джерела зі списку використаної літератури (наприклад [10], що означає десяте джерело зі списку літератури, і якщо сторінки не зазначені, то це один з нормативних актів; або [15, 17, 22] - це означає, що використано три нормативних акти, які в списку використаних джерел зазначаються під номерами п'ятнадцять, сімнадцять, двадцять два.)

II спосіб. Список літератури розміщується після основного тексту роботи, його обсяг не перевищує 5% обсягу рукопису. Після тексту виноски ставиться порядковий (відповідний) її номер на даній сторінці (1,2,3...), потім внизу сторінки робиться посилання на джерело, з якого вона взята із зазначенням сторінки. Список використаних джерел потім розміщують ще раз у кінці роботи (після висновків). Таким чином, використовуючи II спосіб, необхідно двічі повторювати використані джерела (в кінці сторінки, а також у кінці роботи у списку використаних джерел) (див. Додаток 3).

У цей список рекомендується включати основну та спеціальну літературу з теми, яка досліджується і на яку в роботі є посилання або з якою автор ознайомився, хоч на неї і немає посилань. Розмішувати матеріали бібліографічного опису в списку використаних джерел рекомендується в такій послідовності:

1. Нормативні матеріали.
2. Спеціальна література.
3. Практичні матеріали.

Список літератури в науковій роботі свідчить про обсяг використаних автором джерел, про рівень вивчення стану досліджуваної проблеми і навичок роботи з науковою літературою.

У **додатках** розміщують допоміжний матеріал, необхідний для повноти сприйняття курсової роботи: статистичні дані, результати аналізу юридичних справ, проекти нормативно-правових актів, описання результатів дослідження, ілюстрації допоміжного характеру і т. п.

IV. КЕРІВНИЦТВО КУРСОВОЮ РОБОТОЮ

Керівництво курсовою роботою здійснюється з метою надання студентові необхідної допомоги в процесі її написання, а також здійснення контролю за дотриманням таких вимог, які ставляться до курсової роботи. Основними формами керівництва курсовою роботою є:

- попередні консультації;
- погодження плану курсової роботи і визначення індивідуального завдання;
- поточні консультації;
- перевірка курсової роботи;
- написання відгуку на курсову роботу;
- консультація щодо захисту курсової роботи.

Попередні консультації, зокрема, включають загальну консультацію з поясненням основних вимог до курсової роботи (форма виконання, обсяг, терміни написання, особливості змісту окремих розділів тощо). У результаті попередніх консультацій студент має одержати чіткі орієнтири того, що являє собою курсова робота і що він має зробити на початковому етапі її написання.

Погодження плану курсової роботи і визначення індивідуального завдання передбачає рекомендації студенту щодо опрацювання тих джерел, які необхідні для складання плану курсової роботи; ознайомлення з планом курсової роботи, запропонованим студентом; оцінка запропонованого плану (якщо потрібно – формулювання зауважень і пропозицій щодо плану та їх обговорення зі студентом). У результаті на цьому етапі повинен бути вироблений і узгоджений основний варіант плану курсової роботи, а також, керуючись планом роботи, керівник дає студенту індивідуальне завдання.

Поточні консультації проводяться під час безпосереднього написання курсової роботи студентом і можуть стосуватися: а) уточнення позицій студента щодо окремих спірних питань, які розглядаються в курсовій роботі; формулювання пропозицій щодо вдосконалення законодавства та юридичної практики, інших рекомендацій практичного характеру. У результаті поточних консультацій студент має одержати від керівника конкретну допомогу у вирішенні тих питань, які виникають у нього у процесі створення першого варіанта курсової роботи.

Перевірка курсової роботи починається з перевірки її першого варіанта, підготовленого студентом. Ознайомлюючись з текстом, керівник формулює конкретне зауваження та інші міркування на полях чи на окремому листку. Після доопрацювання студент повторно подає керівникові виконану роботу. Якщо студент відмовляється враховувати зауваження чи рекомендації керівника курсової роботи, останній попереджає студента про те, які наслідки, на його думку, це матиме – негативний відгук, зниження оцінки курсової роботи під час її захисту, можливий недопуск до захисту взагалі тощо.

Написання відгуку на курсову роботу. Після подання студентом остаточного варіанта курсової роботи керівник пише офіційний відгук на її в

20-денний строк. Зміст такого відгуку залежить від конкретних висновків, які керівник зробив після перевірки остаточного варіанта курсової роботи. У відгуку відзначається актуальність обраної теми, ступінь обґрунтованості теоретичних положень, сформульованих висновків і рекомендацій, їхня достовірність, а також робиться висновок про відповідність оформлення курсової роботи встановленим методичним рекомендаціям.

Якщо поданий варіант, на думку керівника, повністю відповідає вимогам, що ставляться до курсової роботи, керівник у загальній формі відзначає це у відгуку і робить висновок про можливість допуску його до захисту.

Якщо поданий варіант, на думку керівника, в основному відповідає вимогам, що ставляться до курсової роботи, він відзначає це у відгуку. Керівник може навести конкретні недоліки поданого варіанта роботи, а також вказати, які його зауваження не були враховані студентом. У кінці відгуку він робить висновок про можливість допуску поданого варіанта курсової роботи до захисту. У випадку, коли поданий варіант, на думку керівника, в цілому не відповідає вимогам, що ставляться до курсової роботи, він відзначає це у відгуку. Одночасно керівник зобов'язаний навести найбільш істотні недоліки поданого варіанта, а також вказати, які його зауваження не були враховані студентом. У кінці відгуку він робить висновок про неможливість допуску поданого варіанта курсової роботи до захисту. Негативний відгук може бути оскаржений студентом на кафедрі теорії та історії держави і права, конституційного права. Завідувач кафедри організовує перерецензування курсових робіт і в двотижневий термін виносить питання на розгляд кафедри. Її рішення є остаточним. У цьому випадку студенту видається на руки витяг з протоколу засідання кафедри. При задоволенні скарги курсова робота направляється для захисту в комісію.

Досвід рецензування показує, що в курсових роботах зустрічаються такі недоліки:

- відхід від теми (тема курсової роботи передбачає розкриття одних питань, а фактично розкриваються інші);
- безсистемний виклад матеріалу, повторення одних і тих самих положень;
- логічні помилки, невміння виокремити головне;
- невдале поєднання теорії з фактичним матеріалом;
- переписування матеріалу з друкованих видань;
- недотримання методичних рекомендацій щодо оформлення роботи.

Відгук особисто підписується науковим керівником курсової роботи. Наявність відгуку на курсову роботу є необхідним для прийняття рішення завідувачем кафедри про її «допуск» чи «недопуск» до захисту. Без відгуку курсова робота до захисту не допускається.

Консультація щодо захисту курсової роботи. Проводиться на прохання студента після ознайомлення студента з відгуком наукового керівника на курсову роботу. Вона, зокрема, включає: ознайомлення студента із загальними вимогами щодо його виступу на захисті; пояснення характеру та форми

відповідей на можливі запитання після виступу. У результаті проведених консультацій студент повинен отримати конкретні рекомендації щодо проведення ним захисту курсової роботи.

V. ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Захист курсової роботи проводиться перед комісією в складі двох - трьох викладачів кафедри за участю керівника курсової роботи.

Захист курсової роботи проводиться на відкритому засіданні комісії, це необхідно враховувати при виборі місця засідання. Ним за загальним правилом є навчальна аудиторія. На засіданні можуть бути присутні всі бажаючі. Перед засіданням попереджають про необхідність дотримання в залі встановленого порядку.

Про місце і час захисту курсової роботи повідомляється через оголошення з переліком авторів та назв курсових робіт.

Захист розпочинається, як правило, доповіддю студента (5 - 7 хвилин), яка може читатися з написаного тексту, але краще – викладати свої думки усно. В доповіді висвітлюється обґрунтування актуальності теми курсової роботи; мета, завдання, об'єкт, предмет дослідження; труднощі, з якими довелося зіткнутися в процесі написання роботи; відповіді на основні зауваження наукового керівника, основні висновки і пропозиції, які студент сформував під час дослідження обраної теми. Після доповіді студентові задаються питання членами комісії і присутніми. Запитання можуть бути пов'язані з темою роботи, а можуть бути значно ширші від теми роботи, оскільки захист має своєю метою виявити не лише знання з теми дослідження, але й рівень загальної підготовки студента з навчальної дисципліни.

Члени комісії чи присутні у виступах висловлюють свою думку щодо курсової роботи та рівня підготовки студента. Після доповіді студент відповідає на запитання викладачів. Під час захисту оцінюються: якість виконаної студентом курсової роботи, рівень знань і набутих навичок щодо висвітленої теми, вміння аналізувати практичну діяльність організацій, логічно і аргументовано викладати думки, відповідати на запитання, обґрунтовувати власну точку зору.

На всі зауваження, викладені у відгуку, виступах під час захисту роботи, студент повинен дати вичерпні відповіді. Оцінка виставляється на закритому засіданні комісії і оголошується її головою студенту і всім присутнім на відкритому засіданні. Результати захисту курсової роботи оцінюються за чотирибальною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Після підписання відомості всіма членами комісії виставлена оцінка доводиться до відома студента і оскарженню не підлягає. Студенти, які не здали курсові роботи або отримали на захисті незадовільну оцінку, вважаються такими, що мають академічну заборгованість.

Кращі роботи можуть бути рекомендовані на конкурси, виставки, конференції, а також до друку в студентських збірниках.

Курсові роботи зберігаються на кафедрі протягом трьох років, потім списуються в установленому порядку.

Підсумкова оцінка за курсову роботу виставляється в межах 100-бальної системи за наведеними нижче критеріями.

1. Чіткість визначення мети і завдань роботи

Мета і завдання визначені чітко, коректно, згідно з предметом дослідження – **10 балів**

Мета і завдання визначені не досить чітко – **5 балів**

Мета і завдання в роботі не визначені, або сформульовані не чітко, або не узгоджені з предметом дослідження – **0 балів**

2. Ступінь використання основних методів наукового пізнання під час виконання роботи

Основні методи наукового пошуку (діалектичний, історичний системно-функціональний, логічний, порівняльний) використані студентом під час підготовки курсової роботи повною мірою, про що свідчить і структура, і зміст роботи – **10 балів**

Основні методи наукового пошуку (діалектичний, історичний системно-функціональний, логічний, порівняльний) використані студентом не повною мірою – **5 балів**

Під час підготовки курсової роботи не використано основних методів наукового пізнання, або використано не повною мірою, або спроба їх використання не дала належних результатів щодо змісту роботи – **0 балів**

3. Використання та аналіз наукової літератури щодо предмета дослідження

В роботі використано досягнення класичної та обов'язково сучасної юридичної думки (останні 2–3 роки видання) розглядаються різні підходи, теорії, концепції тощо, наводиться їх аналіз, порівняння з коректним посиланням на джерела – **10 балів**

В роботі використано наукові джерела, однак обмежено, або ж не використано основних загальновідомих праць, або не використано наукових праць вітчизняних фахівців, або їх аналіз є поверховим – **5 балів**

В роботі не використано наукових праць, або вони не стосуються предмета дослідження, або відсутні праці останніх 2 – 3-х років, або вони використані у змісті без посилань на авторів (джерела) – **0 балів**

4. Ступінь розкриття теми

У роботі висвітлено всі, а також безпосередньо пов'язані з ними спеціальні питання теми; при цьому зачіпаються проблемні загальнотеоретичні питання, проводиться їх аналіз та формулюються пропозиції щодо подолання проблем – **20 балів**

У роботі належно висвітлено тільки основні проблемні питання, проводиться аналіз проблемних питань, але поверхово формулюються пропозиції щодо подолання таких проблем – **10 балів**

У роботі недостатньо висвітлено загальнотеоретичні питання щодо теми дослідження, або предмет дослідження істотно звужено, або за змістом робота виходить за межі предмета дослідження, або аналіз проблемних питань має дещо поверховий характер – **5 балів**

У роботі не розкрито основних питань щодо теми дослідження, або вона

ґрунтується на ненаукових положеннях, або за змістом робота не відповідає структурі (плану) – **0 балів**

5. Рівень одержаних результатів, обґрунтованість, теоретична цінність висновків і пропозицій

Результати дослідження і пропозиції чітко сформульовані, належно обґрунтовані, мають науковий характер, є самостійним здобутком студента – **10 балів**

Робота містить конкретні висновки щодо результатів дослідження, однак вони не завжди належно аргументовані, або не мають особливого теоретичного значення; або відсутні пропозиції щодо розвитку відповідних державно-правових інститутів тощо – **5 балів**

В роботі відсутні висновки як результати дослідження, або вони є неконкретними, чи ненауковими, або не ґрунтуються на положеннях роботи (не впливають з її змісту) – **0 балів**

6. Якість оформлення роботи

Оформлення всіх частин курсової роботи повністю відповідає встановленим вимогам (у т.ч., зокрема, оформлення посилань на джерела та списку літератури є коректними); текст роботи належно вичитано, викладено логічно та грамотно і стилістично правильно – **10 балів**

Оформлення курсової роботи у загальному відповідає вимогам, проте при цьому зустрічаються помилки чи некоректності – **5 балів**

Оформлення курсової роботи дозволяє прийняти її до захисту, проте мають місце граматичні чи стилістичні помилки, або допущено некоректності в оформленні посилань на джерела чи списку джерел, котрі мають більш системний характер – **0 балів**

7. Дотримання календарного плану (регламенту) виконання роботи

На всіх етапах виконання курсової роботи студент виконував завдання відповідно до оголошеного регламенту, погоджено з науковим керівником (для студентів денної та вечірньої форм навчання); робота вчасно подана на кафедру у завершеному, готовому до захисту вигляді – **10 балів**

Робота завершена і подана на кафедру у визначені терміни, однак в процесі її виконання студент допускав певні відхилення від регламенту або не завжди погоджував свої дії з науковим керівником (діє для студентів денної та вечірньої форм навчання) – **5 балів**

Курсова робота подана на кафедру з істотними порушеннями календарного плану – **0 балів**

8. Рівень знань щодо предмета дослідження та змісту курсової роботи, виявлений студентом під час її усного захисту

Студент в процесі усного захисту дає правильні відповіді на всі запитання, виявляє високий рівень знань щодо теми курсової роботи, добре орієнтується у змісті своєї роботи, упевнено викладає її основні положення, висновки, правильно аргументує власну позицію – **20 балів**

Студент під час захисту виявляє належний рівень знань щодо теми курсової роботи, дає правильні відповіді на поставлені запитання, проте не

VI. ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ

Тема 1. Теорія держави і права як фундаментальна юридична наука: сучасний стан та перспективи розвитку

Орієнтовний план

Вступ

1. Предмет науки про державу і право, його особливості та структура
2. Методологія сучасних політико-правових досліджень
3. Місце теорії держави і права в системі наукового знання

Висновки

Список використаних джерел

Тема 2. Походження держави

Орієнтовний план

Вступ

1. Основні теорії походження держави
2. Основні умови та причини виникнення держави і права
3. Форми та шляхи виникнення держави

Висновки

Список використаних джерел

Тема 3. Основи вчення про державу

Орієнтовний план

Вступ

1. Розпад родового ладу і виникнення держави
2. Основні ознаки держави, що відрізняють його від інших організацій і соціальних установ класового суспільства
3. Поняття історичного типу і форми держави. Їх співвідношення
4. Розуміння держави у вітчизняній і західноєвропейській правовій традиції

Висновки

Список використаних джерел

Тема 4. Функції держави та їх особливості в сучасних умовах

Орієнтовний план

Вступ

1. Функції держави як прояв її сутності і призначення в суспільстві
2. Класифікація функцій держави
3. Особливості функцій сучасних демократичних держав

Висновки

Список використаних джерел

Тема 5. Державний апарат

Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття державного апарату. Державні органи та їх види
 2. Принципи організації і діяльності державного апарату. Поділ державної влади
 3. Державна служба та її види. Державний службовець, посадова особа
- Висновки
Список використаних джерел

Тема 6. Орган держави: поняття, ознаки та види. Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття та ознаки органа держави
2. Класифікація органів держави
3. Державні органи в сучасній Україні

Висновки

Список використаних джерел

Тема 7. Механізм держави: поняття, ознаки та конституційні засади організації та функціонування в Україні Орієнтовний план

Вступ

1. Механізм держави: поняття, ознаки, елементи.
2. Конституційні засади організації та функціонування механізму та апарату держави в Україні

Висновки

Список використаних джерел

Тема 8. Форма державного правління Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття і структура форми держави
2. Форма державного правління: поняття і класифікація
3. Пошук оптимальної форми державного правління в Україні за роки незалежності

Висновки

Список використаних джерел

Тема 9. Державний режим як елемент форми держави Орієнтовний план

Вступ

1. Державний режим як сукупність методів, способів і засобів здійснення влади
2. Легітимність влади - необхідна передумова оформлення державного режиму
3. Типологія державних режимів

Висновки

Список використаних джерел

Тема 10. Правова держава: поняття, ознаки та стан її формування в Україні

Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття і ознаки правової держави
2. Стан формування правової держави в Україні

Висновки

Список використаних джерел

Тема 11. Правовий статус особи

Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття, склад і види правового статусу особи
2. Принципи правового статусу особи
3. Тенденції розвитку правового статусу особи в Україні

Висновки

Список використаних джерел

Тема 12. Права людини

Орієнтовний план

Вступ

1. Основні права людини: поняття, ознаки та види; їх взаємозв'язок з обов'язками людини
2. Юридичні гарантії прав людини
3. Тенденції розвитку прав людини в сучасних умовах

Висновки

Список використаних джерел

Тема 13. Права і свободи людини та гарантії їх реалізації

Орієнтовний план

Вступ

1. Права людини як фундамент взаємодії особи та держави
2. Класифікація прав і свобод людини
3. Система гарантій прав і свобод людини та громадянина в демократичній правовій державі
4. Національні юридичні гарантії прав людини за законодавством України
5. Міжнародні гарантії прав і свобод людини

Висновки

Список використаних джерел

Тема 14. Поняття права та багатоаспектність праворозуміння

Орієнтовний план

Вступ

1. Основні концепції праворозуміння
2. Поняття, ознаки, функції права. Співвідношення права і закону
3. Право в об'єктивному і суб'єктивному смислі
4. Цінність права

Висновки

Список використаних джерел

Тема 15. Основні принципи права: поняття, види, значення

План

Вступ

1. Поняття і особливості принципів права, їх види
2. Значення принципів права для формування юридичних норм та їх реалізації і застосуванні
3. Основні принципи сучасного права України

Висновки

Список використаних джерел

Тема 16. Джерела права

Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття та види джерел права
2. Правовий звичай як джерело права
3. Нормативний правовий акт: поняття та види
4. Судовий та адміністративний прецедент як джерело права

Висновки

Список використаних джерел

Тема 17. Джерела права: порівняльно-правова характеристика

Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття та види джерел права у правових системах сучасності
2. Правовий звичай : ознаки та умови застосування
3. Судовий прецедент і судова практика як джерела права
4. Нормативно-правовий договір
5. Нормативно-правовий акт: поняття та класифікація

Висновки

Список використаних джерел

Тема 18. Поняття, юридичні властивості нормативно-правових актів

Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття та юридичні властивості нормативно-правових актів, їх співвідношення з іншими юридичними актами
 2. Види нормативно-правових актів
 3. Закони і підзаконні нормативно-правові акти
- Висновки
Список використаних джерел

Тема 19. Закон: поняття, ознаки, види **Орієнтовний план**

Вступ

1. Поняття і ознаки закону
 2. Види законів
 3. Законодавчий процес в Україні: основні стадії та особливості
- Висновки
Список використаних джерел

Тема 20. Підзаконні нормативно-правові акти **Орієнтовний план**

Вступ

1. Поняття та ознаки підзаконного нормативно-правового акта
 2. Види підзаконних нормативно-правових актів державних органів і органів місцевого самоврядування в Україні
 3. Співвідношення закону і підзаконного нормативного акта
- Висновки
Список використаних джерел

Тема 21. Норма права у світлі сучасних теоретичних уявлень **Орієнтовний план**

Вступ

1. Поняття та ознаки правових норм
 2. Класифікація правових норм
 3. Норма права та стаття нормативного акту
- Висновки
Список використаних джерел

Тема 22. Поняття та класифікація норм права **Орієнтовний план**

Вступ

1. Поняття та ознаки норми права
 2. Структура норми права
 3. Класифікація норм права
 4. Спеціалізовані норми права в механізмі правового регулювання
 5. Способи викладання норм права в статтях нормативно - правових актів
- Висновки

Список використаних джерел

Тема 23. Теоретичні та практичні проблеми правотворчості Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття, функції та принципи правотворчості
2. Основні стадії правотворчого процесу

Висновки

Список використаних джерел

Тема 24. Правотворчість: поняття, ознаки, види, стадії Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття, ознаки і види правотворчості
2. Принципи правотворчості сучасних демократичних держав
3. Основні стадії правотворчості

Висновки

Список використаних джерел

Тема 25. Загальнотеоретична характеристика правовідносин Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття, ознаки, елементи та види правовідносин
2. Суб'єкти і зміст правовідносин
3. Об'єкти правовідносин: поняття, види

Висновки

Список використаних джерел

Тема 26. Правове регулювання суспільних відносин Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття правового регулювання суспільних відносин
2. Способи, методи, типи правового регулювання, правовий режим
3. Види правового регулювання
4. Механізм правового регулювання
5. Ефективність правового регулювання

Висновки

Список використаних джерел

Тема 27. Загальнотеоретична характеристика систематизації нормативно-правових актів Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття систематизації нормативно-правових актів.

2. Поняття, види та значення інкорпорації нормативно-правових актів.
3. Поняття, види та значення кодифікації нормативно-правових актів.

Висновки

Список використаних джерел

Тема 28. Система права і система законодавства: поняття і проблеми їх співвідношення
Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття системи права
2. Співвідношення системи права та системи законодавства

Висновки

Список використаних джерел

Тема 29. Правові системи та теоретичні проблеми їх класифікації
Орієнтовний план

Вступ

1. Правова система суспільства: поняття, елементи, функції
2. Основні правові системи сучасності

Висновки

Список використаних джерел

Тема 30. Прогалини в українському праві: причини виникнення, способи подолання та усунення прогалин
Орієнтовний план

Вступ

1. Юридична природа і причини виникнення прогалин у праві.
2. Порядок подолання та усунення прогалин в українському праві.

Висновки

Список використаних джерел

Тема 31. Загальнотеоретична характеристика застосування юридичних норм
Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття і ознаки правозастосовної діяльності
2. Основні вимоги і стадії застосування юридичних норм
3. Акти застосування юридичних норм: поняття, види

Висновки

Список використаних джерел

Тема 32. Загальнотеоретична характеристика юридичної відповідальності
Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття і ознаки юридичної відповідальності, її співвідношення з іншими заходами державного примусу
2. Принципи і функції юридичної відповідальності
3. Види юридичної відповідальності

Висновки

Список використаних джерел

Тема 33. Правопорушення: поняття, ознаки, склад, види.

Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття, ознаки і склад правопорушення
2. Види правопорушень
3. Основні причини правопорушень у сучасній Україні та шляхи їх подолання

Висновки

Список використаних джерел

Тема 34. Правовий порядок: поняття, структура і напрямки забезпечення

Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття правового порядку: основні підходи та інтерпретації.
2. Структура правового порядку.
3. Взаємозв'язок правового порядку і режиму законності.
4. Основні напрямки української держави щодо забезпечення правового порядку.

Висновки

Список використаних джерел

Тема 35. Принципи законності і їх реалізація в умовах формування правової держави

Орієнтовний план

Вступ

1. Поняття законності
2. Загальна характеристика принципів законності:
 - принцип єдності законності;
 - принцип верховенства закону;
 - гарантованість прав і свобод особи;
 - принцип невідворотності покарання за порушення законності;
 - принцип неприпустимості протиставлення законності і
 - доцільності;
3. Співвідношення режиму законності і правового порядку
4. Реалізація принципів законності в умовах реформування українського суспільства

Висновки

Список використаних джерел

Тема 36. Загальнотеоретична характеристика правосвідомості Орієнтовний план

Вступ

1. Правова свідомість: поняття, елементи, види
2. Взаємодія права і правосвідомості
3. Функції правосвідомості
4. Правовий нігілізм і правовий ідеалізм як прояв деформації правосвідомості

Висновки

Список використаних джерел

Тема 37. Колізії в українському праві Орієнтовний план

Вступ

1. Юридична природа і поняття колізій.
2. Характеристика і причини виникнення юридичних колізій.
3. Порядок подолання та усунення прогалин в українському праві.

Висновки

Список використаних джерел

VII. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основна література:

1. Актуальні проблеми теорії держави та права. Частина I. Актуальні проблеми теорії держави: Навчальний посібник / С.М. Тимченко, С.К. Бостан, С.М. Легша, Н.М. Пархоменко, Т.О. Пікуля, Н.В. Пронюк. К.: КНТ, 2007. 288 с.
2. Загальна теорія держави і права (основні поняття, категорії, прав, конструкції та наук, концепції): Навч. посіб. / За ред. О. В. Зайчука, Н. М. Оніщенко. К.: Юрінком інтер, 2008. 400 с.
3. Загальна теорія держави і права: Навч. посіб. / За ред. Копейчикова В. В. К.: Юрінком Інтер, 2000. 320 с.
4. Загальна теорія держави і права: Підручник для студентів юридичних навчальних закладів / М.В.Цвік, О.В. Петришин, Л.В. Авраменко та ін.; За ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України М.В. Цвіка, д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України О.В. Петришина. Харків: Право, 2009. 584 с.
5. Загальна теорія права: Підручник / За заг. ред. М.І. Козюбри. К.: Ваіте, 2015. 392 с.
6. Кельман М. С., Мурашин А. Г. Общая теория государства и права: Учебник. К.: Кондор, 2006. 477 с.
7. Кельман М.С., Мурашин О.Г., Хома Н.М. Загальна теорія держави та права: Підручник. Львів: «Новий Світ-2000», 2003. 584 с.
8. Конституція України: станом на 21 лютий 2019 р.: відповідає офіц. тексту. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
9. Колодій А.М., Копейчикова В.В., Лисенков С.Л., Пастухов В.П., Сумін В.О., Тихомиров О.Д. Теорія держави і права. К.: «Юрінформ», 1995. 192 с..
10. Котюк В. А. Общая теория государства и права: Учебное пособие. К.: Атика, 2005. 592 с.
11. Кравчук М.В. Теорія держави і права : (опорні конспекти) : навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Тернопіль : ТНЕУ, 2016.523 с.
12. Марченко М. Н. Проблемы общей теории государства и права: Учебник: в 2 т. Т. 1. Государство. М.: ТК Велби; Проспект, 2007. 752 с.
13. Марченко М. Н. Проблемы общей теории государства и права: Учебник: в 2 т. Т. 2. Право. М.: ТК Велби; Проспект, 2007. 656 с.
14. Марченко М.Н. Теория государства и права. Учебник. Издание второе, переработанное и дополненное. М.: ООО «ТК Велби», 2002. 640 с.
15. Общая теория государства и права: Учебное пособие / Под ред. В. В. Копейчикова. М.: Интер, 1998. 320 с.
16. Рабінович П. М. Основи загальної теорії права та держави: Навч. посіб. Вид. 10-те, доп. Львів: Край, 2008. 224 с.
17. Скакун О. Ф. Теория государства и права (энциклопедический курс) : учебник / О. Ф. Скакун. Х. : Эспада, 2007. 840 с.

18. Теорія держави і права : навч. посіб. для підгот. фахів-ців з інформ. безпеки / [О. О. Тихомиров, М. М. Мікуліна, Ю. А. Іванов та ін.] ; за заг. ред. Л. М. Стрельбицької. Київ : Кондор-Видавництво, 2016. 332 с.
19. Теорія держави і права : посіб. для підгот. до держ. іспитів / Д. В. Лук'янов, С. П. Погребняк, В. С. Смородинський, Г. О. Христова ; за заг. ред. О. В. Петришина. 5-те вид., допов. і змінене. Х. : Право, 2016. 198 с.
20. Теорія держави і права. Академічний курс: Підручник /За ред. О. В. Зайчука, Н. М. Оніщенко. К.: Юрінком Інтер, 2006. 688 с.
21. Теорія держави та права : навч. посіб. / [Є. В. Білозьоров, В. П. Власенко, О. Б. Горова, А. М. Завальний, Н. В. Заяць та ін.] ; за заг. ред. С. Д. Гусарєва, О. Д. Тихомирова. К. : НАВС, Освіта України, 2017. 320 с.

Додаткова література:

1. Абашидзе А. Х. Защита прав меньшинств по международному и внутригосударственному праву. Москва: Права человека, 1996. 476 с.
2. Абдулаев М. И. Права человека и закон: Историко-теоретические аспекты. Санкт-Петербург: Юридический центр Пресс, 2004. 322 с.
3. Абдулаев М. И., Комаров С. А. Проблемы теории государства и права: учебник. Санкт-Петербург: Питер, 2003. 397 с.
4. Авраменко А. И. Человек. Общество. Государство. Пособие для абитуриентов вузов. Изд. 3-е, испр. и доп. / ред. А. И. Авраменко, Ф. В. Пекарского. Минск: Акад. МВД Республики Беларусь, 2004. 368 с.
5. Александров Н. Г. Законность и правоотношения в советском обществе. Москва: Юриздат, 1955. 176 с.
6. Алексеев С. С. Восхождение к праву. Поиски и решения. Москва: НОРМА, 2002. 608 с.
7. Алексеев С. С. Право на пороге нового тысячелетия. Москва: Статут, 2000. 256 с.
8. Алексеев С. С. Право: азбука - теория - философия: опыт комплексного исследования. Москва: Статут, 1999. 712 с.
9. Аллан Т. Р. Конституційна справедливість. Ліберальна теорія верховенства права. Київ: Києво-Могилянська академія, 2008. 385 с.
10. Арановский К. В. Конституционная традиция в российской среде. Санкт-Петербург: Юридический центр Пресс, 2003. 658 с.
11. Архипов С. И. Субъект права: теоретическое исследование. Санкт-Петербург: Юридический центр Пресс, 2004. 469 с.
12. Афанасьев В. Г. Системность и общество. Москва: Наука, 1980. 214 с.
13. Бабаев В. К. Теория государства и права: учеб. Москва: Юристь, 2003. 592 с.
14. Бабаев В. К., Баранов В. М., Гойман В. И. Словарь категорий и понятий общей теории права. Нижний Новгород, 1992. 97 с.
15. Бабаев В. К. Теория государства и права. Москва: Юристь, 2006. 637 с.
16. Бабурина С. Н. Правоведение: учеб. Москва: НОРМА, 2003. 592 с.
17. Байтин М. И. Сущность права (Современное нормативное правопонимание на грани двух веков). Саратов: СГАП, 2001. 416 с.
18. Баландье Ж. Политическая антропология / ред. Е. А. Самарской. Москва: Научный мир, 2001. 204 с.
19. Балинська О. М. Проблеми теорії держави і права: навч. посіб. Вид. 2-ге, доп. і перероб. Львів: ЛьвДУВС, 2010. 416 с.
20. Бачинин В. А. История философия и социология права. Санкт-Петербург: Вид. Михайлова В. А., 2001. 335 с.
21. Бачинин В. А. Философия права и преступления. Харків: Фолио, 1999. 607 с.

22. Бачинин В. А., Сальников В. П. Философия права. Краткий словарь. Санкт-Петербург: РДК Принт, 2000. 400 с.
23. Бердяев Н. А. Философия неравенства. Русское зарубежье: Из истории социальной и правовой мысли. Ленинград: Лениздат, 1991. 440 с.
24. Бержель Ж.-Л. Общая теория права / ред. В. И. Даниленко. Москва: Издательский дом NOTA BENE, 2000. 576 с.
25. Берман Г. Дж. Западная традиция права эпоха формирования Вид. 2-ге, доп. і перероб. Москва: ИНФРА-М-НОРМА, 1998. 624 с.
26. Битяк Ю. П., Яковюк І. В., Петришин О. В. Правова культура в умовах становлення громадянського суспільства: монографія. Харків: Право, 2007. 248 с.
27. Бобровник С. В., Богиніч О. Л., Оніщенко Н. М. Законність: теоретико-правові проблеми дослідження та впровадження. Київ: Юстиніан, 2004. 216 с.
28. Бобровник С. В., Чаплюк О. І., Мельник О. М. Мала енциклопедія теорії держави і права. / заг. ред. Ю. Л. Бошицький. Київ: Кондор, 2012. 368 с.
29. Бойко І. С. Порівняльне правознавство: навч. посіб. / Одес. нац. мор. акад. Одеса: Фенікс, 2011. 151 с.
30. Бостан Л. М., Бостан С. К. Держава і право епохи громадянського суспільства: навч. посіб. Вид. 2-ге, доп. і перероб. Запоріжжя: Просвіта, 2003. 452 с.
31. Бостан С. К. Теорія держави і права: навч. посіб. Київ: Академія, 2013. 346 с.
32. Бостан С. К. Форма правления современного государства: проблемы истории, теории, практики: монография. Москва: Дикое поле, 2005. 540 с.
33. Бочаров В. В. Антропология права: Антропологические и юридические аспекты. Человек и право. Книга о Летней школе по юридической антропологии / ред. Н. И. Новикова, В. А. Тишков. Москва: Наука, 1999. С. 23-31.
34. Бошно С. В. Правоведение: учебник. Москва: Эксмо, 2004. 432с.
35. Братусь С. Н. Юридическая ответственность и законность. (Очерки теории). Москва: Юридическая литература, 1976. 215 с.
36. Бромлей Ю. В. История первобытного общества: Эпоха первобытной общины: учебник. / ред. В. П. Алексеев, Ю. И. Семенов. Москва: Наука, 1986. 572 с.
37. Бруно Лсони. Свобода і закон. / пер. В. Кашкин; ред. А. Куряев. Москва: ИРИСЗН, 2008. 308 с.
38. Букреев В. И., Римская И. Н. Этика права: от истоков этики к мирозданию: учебное пособие. Москва: Юрайт, 2000. 336 с.
39. Бусова Н. А. Модернизация, рациональность и право. Харків: Прометей-Прес, 2004. 352 с.
40. Варданянц Г. К. Социологическая теория права: монография. Москва: Академический Проект, 2007. 439 с.

41. Васильев А. В. Теория государства и права: учебник. Москва: Флинта, 2005. 440 с.
42. Венгеров А. Б. Теория государства и права: учебник. Москва: Омега-Л, 2004. 608 с.
43. Венгеров А. Б. Теория государства и права: учебник. Москва: Юриспруденция, 2000. 528с.
44. Вишневский А. Ф. Общая теория государства и права: курс лекций. Мінськ: Тесей, 1998. 576 с.
45. Власов Ю. Л. Проблеми тлумачення норм права: монографія. Київ: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2001. 180 с.
46. Волков А. В. Принцип недопустимости злоупотребления гражданскими правами в законодательстве и судебной практике (анализ более 250 судебных дел о злоупотреблении правом). Москва: Волтерс Клувер, 2010. 960 с.
47. Волков А. В. Теория концепции «злоупотребление гражданскими правами». Волгоград: Станица-2, 2007. 352 с.
48. Вопленко Н. Н. Официальное толкование норм права. Москва: Юрид. лит., 1976. 178 с.
49. Выготский Л. С., Лурия А. Р. Этюды по истории поведения. Москва: Педагогика-Пресс, 1993. 224 с.
50. Гаек Ф. А. Конституція свободи. / ред. М. Олійник, А. Королишина. Львів: Літопис, 2004. 556 с.
51. Гердер И. Г. Идеи к философии истории человечества. / пер. А. В. Михайлова. Москва: Наука, 1977. 703 с.
52. Гетьман А. П., Герасіна Л. М., Данильян О. Г. Правове виховання в сучасній Україні: монографія / заг. ред. В. Я. Тацій, А. П. Гетьман, О. Г. Данильян. Харків: Право, 2010. 368 с.
53. Головка О. М. Теорія держави і права: навч. посіб. / заг. ред. І. М. Погрібного; Харк. нац. ун-т внутр. справ. Харків: ХНУВС, 2010. 277 с.
54. Гомьен Д., Харрис Д., Эваак Л. Европейская конвенция о правах человека и Европейская социальная хартия: право и практика. Москва: МНИМП, 1998. 600 с.
55. Городяненко В. Г. Соціологія: підр. Київ: Академія, 2003. 560 с.
56. Графский В. Г. Институты самоуправления: историко-правовое исследование. Москва: Наука, 1995. 300 с.
57. Гревцов Ю. И. Социология права: курс лекций. Санкт-Петербург: Юридический центр Пресс, 2001. 312 с.
58. Гришко О. М. Теорія держави і права: практикум / заг. ред. Ф. П. Шульженко. Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана. Київ: КНЕУ, 2013. 308 с.
59. Губаева Т. В. Язык и право. Искусство владения словом в профессиональной юридической деятельности. Москва: Норма. 160 с.
60. Гумилев Л. Н. Древняя Русь и Великая Степь. Москва: Лорис, 1992. 511 с.

61. Гумилев Л. Н. Этногенез и биосфера Земли. Ленинград: Гидрометеиздат, 1990. 528 с.
62. Гурвич Г. Д. Философия и социология права: Избранные сочинения. / пер. М. В. Антонова, Л. В. Воронина. Санкт-Петербург: Издательский Дом, 2004. 848 с.
63. Гусарев С. Д. Юридична діяльність: методологічні та теоретичні аспекти: монографія. Київ: Знання, 2005. 375 с.
64. Гусев А. Д., Яскевич Я. С., Гафарова Ю. Ю. Права человека: учеб. Минск: ТетраСистемс, 2002. 304 с.
65. Гьофе О. Демократія в епоху глобалізації. Київ: ППС-2002, 2007. 436 с.
66. Давид Р. Основные правовые системы современности. / пер. В. А. Туманова. Москва: Прогресс, 1988. 496 с.
67. Давид Р., Жоффре-Спинози К. Основные правовые системы современности. / пер. В. А. Туманова. Москва: Международные отношения, 1998. 400 с.
68. Данильян О. Г. Философия права. Москва: Интер, 2002. 272 с.
69. Дашковська О. Р. Жінка як суб'єкт права в аспекті гендерної рівності. Харків: Право, 2005. 224 с.
70. Дворкін Р. Серйозний погляд па права. Київ: Основи, 2000. 519с.
71. Денисов В. И., Евинтов В. И. Украина: права людини в перехідний період. Київ: Сфера, 2001. 184 с.
72. Дж. Фейнберга, Дж. Коулмена. Філософія права. Київ: Основи, 2007. 1256 с.
73. Дженіс М., Кей Р., Бредлі Е. Європейське право у галузі прав людини. Джерела і практика застосування. Київ: АртЕк, 1997. 584 с.
74. Дмитрук В. Н. Теория государства и права: учебное пособие. Москва: Новое знание, 2002. 182 с.
75. Дуглас М. Чистота и опасность. Анализ об осквернении табу / пер. Р. Г. Громова. Москва: КАНОН-ПРЕСС-Ц, 2000. 285 с.
76. Дудченко В. В. Традиция правового развития: плюрализм правовых учений. Одеса: Юрид. л-ра, 2006. 304 с.
77. Дьяконов И. Пути истории. От древнейшего человека до наших дней. Москва: Восточная литература, 1994. 382 с.
78. Дюркгейм Э. О разделении общественного труда. Метод социологии / пер. А. Б. Гофман. Москва: Наука, 1990. 575 с.
79. Дюрягин И. Я. Применение норм советского права. Теоретические вопросы. Свердловск: Средне-Уральское книжное изд-во, 1973. 247 с.
80. Егоров Н. Д. О понятии субъективного права. Правосубъектность по гражданскому и хозяйственному праву. Ленинград: Ленингр. ун-та, 1983. 197 с.
81. Енгибарян Р. В. Теория государства и права: учебное пособие. Москва: Юристъ, 1999. 272 с.
82. Жоль К. К. Методы научного познания и логика (для юристов). Киев: Атика, 2001. 288 с.

83. Загайнова С. К. Судебный прецедент: проблемы правоприменения. Москва: НОРМА, 2002. 176 с.
84. Загине́й З. А. Кримінально-правова герменевтика: монографія. Київ: АртЕк, 2015. 380 с.
85. Заєць А. П. Правова держава в контексті новітнього українського досвіду. Київ: Парламентське вид-во, 1999. 248 с.
86. Зайчук В. И. Дальнейшее совершенствование правового воспитания. Київ: Знание, 1984. 112 с.
87. Зайчук О. В., Заєць А. П., Журавський В. С. Теорія держави і права. Академічний курс: підруч. Вид 2-е, перероб. і допов. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 688 с.
88. Зайчук О. В., Оніщенко Н. М. Вступ до теорії правових систем: монографія. Київ: Юрид. думка, 2006. 432 с.
89. Звиглянич В. А. Научное познание как культурно-исторический процесс. Киев: Наук. думка, 1989. 167 с.
90. Зеньковский В. В. История русской философии. О России и русской философской культуре. Философы русского послеоктябрьского зарубежья. Москва: Наука, 1990. С. 129-134.
91. Зивс С. Л. Источники права: монография. Москва: Наука, 1981. 241 с.
92. Золотарев А. М. Родовой строй и первобытная мифология. Москва: Наука, 1964. 328 с.
93. Ильин И. А. О сущности правосознания. Сочинения. Т. 4. Москва: Русская книга, 1993-1994. 620 с.
94. Ильин И. А. Общее учение о праве и государстве. Москва: ХРАНИТЕЛЬ, 2006. 510 с.
95. Ильичёв Л. Ф. Философский энциклопедический словарь. Изд. 2-е, испр. и доп. Москва: Советская энциклопедия, 1989. 815 с.
96. Кабо В. Р. Первобытная доземледельческая община. Москва: Наука, 1986. 303 с.
97. Калинина Э. А. Общая теория государства и права: краткий элементарный учебный курс. Минск: Молодёжное научное общество, 2005. 84 с.
98. Канцір В. С. Тероризм у сучасному глобалізаційному просторі: філософсько-правовий вимір: монографія. Львів: Край, 2011. 554 с.
99. Капліна О. В. Правозастосовне тлумачення норм кримінально-процесуального права: монографія. Харків: Право, 2008. 296 с.
100. Карбонье Ж. Юридическая социология / пер. В. А. Туманова. Москва: Прогресс, 1986. 352 с.
101. Кацубо С. П., Кучвальская И. В., Лугвин С. Б. Права человека: учебное пособие. Минск: Амалфея, 2001. 336 с.
102. Кашанина Т. В. Происхождение государства и права. Современные трактовки и новые подходы: учебное пособие. Москва: Юристь, 1999. 335с.
103. Кашкина С. Ю. Хартия Европейского Союза по основным правах: комментарий. Москва: Юриспруденция 2001. 208 с.

104. Кельзен Г. Чисте правознавство: 3 дод.: Проблема справедливості. Київ: Юніверс, 2004. 496 с.
105. Керимов Д. А. Методология права. Предмет, функции, проблемы философии права. Москва: Аванта +, 2000. 560 с.
106. Керимов Д. А. Философские проблемы права. Москва: Мысль, 1972. 472 с.
107. Керимов Д. Л. Философские основания политико-правовых исследований. Москва: Мысль, 1986. 330 с.
108. Кечекьян С. Ф. Правоотношения в социалистическом обществе. Москва: АН СССР, 1958. 187 с.
109. Кивалов С. В., Оборотов Ю. Н. Введение в Украинское право. Одеса: Юрид. література, 2009. 768 с.
110. Кистяковский Б. А. Философия и социология права. Санкт-Петербург: РХГИ, 1998. 799 с.
111. Кленнер Г. От права природы к природе права. / пер. Т. Б. Бакназар-Юзбашева. Москва: Прогресс, 1988. 320 с.
112. Ковлер А. И. Антропология права: учебник. Москва: Норма, 2002. 480 с.
113. Ковлер А. И. Ценностные и стратегические перспективы правового плюрализма. Человек и право. Книга о летней школе по юридической антропологии / общ. ред. Н. И. Новикова, В. А. Тишков. Москва: 1999. С. 105-112.
114. Козлихин И. Ю. Идея правового государства: История и современность. Санкт-Петербург: Санкт-Петербургский ун-т, 1993. 152 с.
115. Козлихин И. Ю. Право и политика. Санкт-Петербург: СПб. ун-т, 1996. 192 с.
116. Козловский А. А. Право как познания: Вступление в гносеологии права. Черновцы: Рута, 1999. 295 с.
117. Колодій А. М. Принципи права України. Київ: Юрінком Інтер, 1998. 208 с.
118. Колоколов Я. Н. Аутентическое толкование правовых актов: поиск новых парадигм. Москва: Юрлитинформ, 2010. 376 с.
119. Комаров С. А. Общая теория государства и права: учебник. Изд. 7-е. Санкт-Петербург: Питер, 2005. 512 с.
120. Кон И. С. Личность как субъект общественных отношений. Москва: Знание, 1966. 48 с.
121. Коркунов Н. М. Лекции по общей теории права. Санкт-Петербург: Юридический центр Пресс, 2003. 430 с.
122. Королев А. И. Историческое и логическое в познании государства и права: монография. Ленинград: ЛГУ, 1988. 156 с.
123. Коршунов А. М. Диалектика социального познания. Москва: Политиздат, 1988. 382 с.
124. Косвен М. О. Происхождение обмена и меры ценности Москва: Молодая гвардия, 1927. 80 с.

125. Коталейчук С. П. Теорія держави та права в запитаннях і відповідях: навч. посіб. Київ: КНТ, 2011. 560 с.
126. Коталейчук С. П. Теорія держави та права в запитаннях і відповідях: навч. посіб. Київ: КНТ, 2011. 560 с.
127. Кравчук Н. В. Проблемы теории государства и права (опорные конспекты): учеб. пособие. Москва: Тернограф, 2008. 344 с.
128. Краснов М. А. Ответственность в системе народного представительства (методологические подходы). Москва: Ин-т государства и права, 1999. 55 с.
129. Крестовская Н. Н., Матвеева Л. Г. Теория государства и права: Элементарный курс. Харьков: Одиссей, 2007. 432 с.
130. Крижанівський А. Ф. Правовий порядок в Україні: Витоки, концептуальні засади, інфраструктура: монографія. Одеса: Фенікс, 2009. 504 с.
131. Крусс В. И. Злоупотребление правом: учеб. пособие. Москва: Норма, 2010. 176 с.
132. Крыжановский А. Ф. Феноменология правопорядка: понятие, измерение, типология. Одесса: Феникс, 2006. 196 с.
133. Крыловой З. Г. Правоведение: учеб. Москва: Высшая школа, 2003. 560 с.
134. Кудрявцев В. Н. Методологические проблемы советской юридической науки. Москва: Наука, 1980. 309 с.
135. Кудрявцев В. Н. Право и поведение. Москва: Юридическая наука, 1976. 191 с.
136. Кудрявцев В. Н. Правовое поведение: норма и патология. Москва: Наука, 1982. 288 с.
137. Кудрявцев Ю. В. Нормы права как социальная информация. Москва: Юридическая литература, 1981. 144 с.
138. Кузнецов Э. В. Наука о праве и государстве. Санкт-Петербург: Герда, 1999. 410с.
139. Кузьмін С. А., Карпенко Д. М. Теорія держави та права в питаннях і відповідях: посібник. Київ: Паливода А. В., 2010. 128 с.
140. Кульчар К. Основы социологии права. / общ. ред. В. П. Казимирчук. Москва: Прогресс, 1981. 256 с.
141. Лазарев В. В. Общая теория права и государства: учебник для вузов. Москва: Юрист, 2005. 575 с.
142. Лазарев В. В. Теория права и государства: учеб. Москва: Право и закон, 2001. 554 с.
143. Лазарев В. В. Основы права: учебное пособие. Изд. 2-е, испр. и доп. Москва: Юристь, 2001. 448с.
144. Леббон Г. Психология народов и масс. Санкт-Петербург: Макет, 1995. 316 с.
145. Леббон Г. Психология социализма. Санкт-Петербург: Макет, 1996. 544 с.
146. Леви-Брюль Л. Первобытный менталитет / пер. Е. Калыщикова. Санкт-Петербург: Европейский Дом, 2002. 400 с.

147. Леви-Строс К. Первобытное мышление / пер. А. Б. Островский. Москва: Республика, 1994. 384 с.
148. Лейст О. Э. Сущность права. Проблемы теории и философии права. Москва: Зерцало «М», 2002. 288 с.
149. Летнянчин Л. І. Конституційні обов'язки людини і громадянина в Україні: проблеми теорії і практики: монографія. Харків: СПД ФО Вапнярчук Н. М., 2006. 256 с.
150. Лившиц Р. З. Теория права: учебник. Москва: Бек, 1994. 208 с.
151. Липинский Д. А. Проблемы юридической ответственности. / общ. ред. Р. Л. Хачатурова. Санкт-Петербург: Юрид. центр Пресс, 2003. 385 с.
152. Ллойд Д. Идея права. Репрессивное зло или социальная необходимость / пер. М. А. Юмашева. Москва: ЮГОНА, 2002. 416 с.
153. Лобода Ю. П. Правовая традиция украинского народа (феномен и объект общетеоретического дискурса). Ленинград: Мир, 2009. 280 с.
154. Лопуха А. Д., Зельцер И. М. Обычное право: вопросы теории и современная практика. Новосибирск: Новосиб. гос. ун-т, 2002. 250 с.
155. Лук'янов Д. В. Політичні партії в системі взаємодії громадянського суспільства та держави (роль та правове регулювання): монографія. Харків: Право, 2007. 320 с.
156. Лукашева Е. А. Права человека: итоги века, тенденции, перспективы. Москва: НОРМА, 2002. 448 с.
157. Лукашева Е. А. Права человека: учеб. Москва: НОРМА-ИНФРА- М, 2000. 573 с.
158. Лукич Р. Методология права. Москва: Прогресс, 1981. 304 с.
159. Лук'янов Д. В. Теорія держави і права: посіб. / заг. ред. О. В. Петришин. Харків: Право, 2013. 202 с.
160. Луман Н. Власть. / пер. А. Ю. Антоновский. Москва: Праксис, 2001. 256 с.
161. Лысенков С. Л. Общая теория государства и права: учеб. пособие. Москва: Юрист, 2006. 355 с.
162. Любашиц В. Я. Теория государства и права. Ростов-на-Дону: Феникс, 2003. 512 с.
163. Максимов С. И. Правовая реальность: опыт философского осмысления. Харьков: Право, 2002. 328 с.
164. Малеин Н. С. Правонарушение: понятие, причины, ответственность. Москва: Юрид. лит., 1985. 182 с.
165. Малик Я. Й., Береза О. І., Криштанович М. Ф. Національна безпека: навч. посіб. Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2010. 280 с.
166. Малишев Б. В. Застосування норм права (теорія і практика): навч. посіб. Київ: Реферат, 2010. 260 с.
167. Малишев Б. В. Правова система (телеологічний вимір): монографія. Київ: Дакор, 2012. 363 с.
168. Малько А. В. Теория государства и права. Москва: Юристъ, 2001. 304с.
169. Манов Г. Н. Теория государства и права. Москва: БЕК, 1996. 336 с.

170. Манукян А. Г. Толкование норм права: виды, система, пределы действия: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Санкт-Петербург, 2006. 177 с.
171. Марочкін І. Є. Організація судових та правоохоронних органів: навч. посіб. Харків: Право, 2000. 270 с.
172. Марущак О. А. Нормативно-правове регулювання місцевого самоврядування в Україні : навчальний посібник. Чернігів : ЧНТУ, 2019. 268 с.
173. Марченко М. Н. Источники права: учебное пособие. Москва: Проспект, 2005. 760 с.
174. Марченко М. Н. Источники российского права: вопросы теории и истории: учебное пособие. Москва: Норма, 2005. 336 с.
175. Марченко М. Н. Проблемы общей теории государства и права: учебник. Т. 1. Государство. Москва: Проспект, 2007. 752 с.
176. Марченко М. Н. Проблемы общей теории государства и права: учебник. Т. 2. Право. Москва: Проспект, 2007. 656 с.
177. Марченко М. Н. Проблемы теории государства и права. Москва: Юристъ, 2001. 656 с.
178. Марчук В. М. Теорія держави і права: навч. посіб. Київ: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2012. 415 с.
179. Марчук В. М., Ніколаєва Л. В. Нариси з теорії права: навч. посіб. Київ: Істина, 2001. 304 с.
180. Марчук В. П. «Свободное право» в буржуазной юриспруденции (критика концепции Е. Эрлиха). Киев: Вища школа, 1977. 167 с.
181. Матузов Н. И. Личность. Права. Демократия: теоретические проблемы субъективного права. Саратов: Саратовский ун-т, 1972. 290 с.
182. Матузов Н. И., Малько А. В. Теория государства и права. Москва: Юрисгъ, 2001. 776 с.
183. Матузов Н. И., Малько А. В. Теория государства и права. Москва: Юристъ, 2004. 512 с.
184. Менюк О. А. Формування правової культури підприємця: теоретичні та прикладні аспекти. Київ: Оріяни, 2001. 172 с.
185. Миронов В. В. Философия: учеб. Москва: Норма, 2005. 750 с.
186. Михайлович Д. М. Толкование закона: монография. Харьков: Нац. ун-т внутр. дел, 2004. 198 с.
187. Монтескье Ш.-Л. Избранные произведения. / общ. ред. М. П. Баскина. Москва: Госполитиздат, 1955. 800 с.
188. Мосс М. Общества. Обмен. Личность: Труды по социальной антропологии. Москва: КДУ 1996. 380 с.
189. Муромцев Г. И. Источники права в развивающихся странах Азии и Африки: система и влияние традиции: монография. Москва: РУДН, 1987. 152 с.
190. Муромцев С. А. Определение и основное разделение права. Изд. 2-е, испр. и доп. Санкт-Петербург: Издательский Дом СПб Гос. ун-та, 2004. 224 с.

191. Мухаев Р. Т. Теория государства и права: учеб. Москва: ПРИОР, 2001. 351 с.
192. Наливайко Л. Р. Державний лад України: теоретико-правова модель: моногр. Харків: Право, 2009. 600 с.
193. Наливайко Л. Р., Беляєва М. В. Політична функція Української держави: теоретико-правові та конституційно-правові засади: моногр. Київ: ХайТек Прес, 2013. 316 с.
194. Наливайко Л. Р., Грицай І. О. Неурядові правозахисні організації України: навч. посіб. (2-ге вид., перероб. та допов.). Київ: Хай-Тек Прес, 2016. 245 с.
195. Наливайко Л. Р., Степаненко К. В., Щербина Є. М. Міжнародний захист прав людини: навч. посіб. Дніпропетровськ: Дніпр. держ. ун-т внутр. справ, 2014. 152 с.
196. Наливайко Л.Р., Костицький В. В., Грицай І. О. Науково-практичний коментар до Закону України «Про громадські об'єднання». Київ: АртЕк, 2015. 228 с.
197. Настасяк І. Ю. Тлумачення правових норм: навч. посіб. Львів: ЛьвДУВС, 2009. 336 с.
198. Неновски Н. Право и ценности. Москва: Прогресс, 1987. 246 с.
199. Неновски Н. Преимственность в праве / пер. В. М. Сафронова. Москва: Юридическая литература, 1977. 167 с.
200. Нерсесянц В. С. Общая теория права и государства: учеб. Москва: НОРМА-ИНФРА-М, 1999. 535 с.
201. Нерсесянц В. С. Право в системе социальной регуляции: История и современность. Москва: Знание, 1986. 64 с.
202. Нерсесянц В. С. Право и закон: Из истории правовых учений. Москва: Наука, 1983. 366 с.
203. Нерсесянц В. С. Философия права: учеб. Москва: ИНФРА-М-НОРМА, 1997. 652 с.
204. Нерсесянц В. С., Муромцев Г. И. Право и культура. Москва: РУДН, 2002. 423 с.
205. Нерсесянц С. В. Курс лекций: Философия права. Москва: Эксмо, 2006. 928 с.
206. Нерсесянца В. С. Проблемы общей теории права и государства. Москва: Норма-Инфра-М, 1999. 832 с.
207. Новгородцев П. И. Историческая школа юристов. Санкт-Петербург: Лань, 1999. 189 с.
208. Оборотов Ю. Н. Теория государства и права (прагматический курс). Экзаменационный справочник. Одесса: Юрид. л-ра, 2004. 184 с.
209. Оборотов Ю. Н. Традиції та оновлення у правовій сфері: питання теорії (від пізнання до розуміння права): монографія. Одеса: Юрид. літ., 2002. 280 с.
210. Оксамытный В. В. Правомерное поведение личности. / общ. ред. Н. И. Козюбра. Киев: Наук. думка, 1985. 175 с.

211. Оніщенко Н. М. Правова система України в умовах сучасних національних та міжнародних тенденцій розбудови державності: монографія. Київ: Кондор, 2012. 614 с.
212. Орзих М. Ф. Личность и право. Одесса: Юрид. л-ра, 2005. 312 с.
213. Павленко Ж. О. Правове знання як технологічний ресурс: логіко-методологічний аспект. Харків: Райдер, 2004. 128 с.
214. Панова Н. И. Словарь терминов по теории государства и права. Изд. 2-е, испр. и доп. Харків: Основа, 1997. 180 с.
215. Папаян Р. А. Христианские корни современного права. Москва: НОРМА, 2002. 416 с.
216. Пебер М. «Объективность» социально-научного и социально-политического познания. Москва: Прогресс, 1990. 707 с.
217. Першиц А. И. История первобытного общества. Эпоха классового общества: учеб. Москва: Наука, 1988. 223 с.
218. Петражицкий Л. И. Теория права и государства в связи с теорией нравственности. Санкт-петербург: Лань, 2000. 608 с.
219. Петришин А. В. Государственная служба: Историко-теоретические предпосылки, сравнительно-правовой и логико-понятийный анализ. Харьков: Факт, 1998. 168 с.
220. Петрова Л. В. Фундаментальні проблеми методології права: філософсько-правовий дискурс. Харків: Право, 1998. 416 с.
221. Пиголкин А. С. Общая теория права. Изд. 2-е, испр. и доп. Москва: МГТУ им. Н. Э. Баумана, 2007. 384 с.
222. Пиголкин А. С. Толкование норм права. Общая теория права и государства: учеб. / общ. ред. В. В. Лазарева. Москва: Юристъ, 2007. 575 с.
223. Письменицький А. А. Теорія держави і права: навч. посіб. Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2010. 242 с.
224. Пихтін М. П. Теорія держави і права: навч. посіб. / заг. ред. В. В. Галуцько; Херсон. юрид. ін-т Харк. нац. ун-ту внутр. справ. Херсон: Херсон. міськ. друк., 2011. 262 с.
225. Пихтін М. П. Теорія держави і права: термінол. слов. Херсон: Херсон. Юрид. Ін-т., 2011. 262 с.
226. Плахов В. Д. Традиции и общество. Опыт философско-социологического исследования. Москва: Мысль, 1982. 220 с.
227. Погребняк С. Л. Основоположні принципи права (змістовна характеристика): монографія. Харків: Право. 240 с.
228. Погребняк С. П. Порівняльне правознавство: підр. Харків: Право, 2011. 271 с. :
229. Подгурецкий А. Очерки социологии права. Москва: Прогресс, 1974. 329 с.
230. Поляков А. В. Общая теория права: Феноменолого-коммуникативный подход: Курс лекций. Изд. 2-е, испр. и доп. Санкт-Петербург: Юридический центр Пресс, 2003. 845 с.

231. Поляков А. В., Тимошина Е. В. Общая теория права: учеб. Санкт-Петербург: Юрид. ф-т СПбГУ, 2005. 472 с.
232. Поппер К. Открытое общество и его враги. Т. 2. Время лжепророков: Гегель, Маркс и другие оракулы. / общ. ред. В. Н. Садовского. Москва: Феникс, 1992. 598 с.
233. Порівняльне правознавство: досвід і проблеми викладання: зб. наук. пр. і навч.-метод. матеріалів / Ю. С. Шемшученко, О. В. Кресін; Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, Укр. асоц. порівнял. правознав. Київ: Ун-т Україна, 2011. 287 с.
234. Правова система в умовах розвитку сучасної державно-правової дійсності: генезис та напрями вдосконалення: зб. матеріалів юрид. наук.-практ. Інтернет-конф. Київ: б. в., 2011. 264 с.
235. Правова система України: проблеми і тенденції розвитку: матеріали наук.-практ. конф., м. Харків, 3 червня 2010 р. / Ю. П. Битяк; Нац. акад. правових наук України. Харків: НДІ держ. буд-ва та місц. самоврядування, 2010. 171 с.
236. Правова система України: становлення і перспективи розвитку: зб. тез наук. доп. та повідомлень за матеріалами Міжвуз. студ. наук.-практ. конф., 26 квітня 2013 р., м. Полтава / О. П. Бушан; Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. Харків: Точка, 2013. 225 с.
237. Пракаш С. С. Юриспруденция. Философия права. Краткий курс: учебное пособие. Москва: Академия, 1996. 301 с.
238. Примуш М. В. Загальна соціологія: навч. посіб. Київ: Професіонал, 2004. 592 с.
239. Проблеми методології сучасного правознавства: матеріали міжнародної науково-теоретичної конференції. 9-10 жовтня 1996 у м. Києві. Київ: Вісник Академії правових наук України, 1997. С.143-154.
240. Проблеми модернізації політичних систем сучасності: монографія / Л. М. Герасінова, О. Г. Данильян, М. І. Панов. Харків: Право, 2008. 320 с.
241. Протасов В. Н. Теория права и государства. Проблемы теории права и государства. Москва: Новый Юрист, 1999. 240 с.
242. Рабінович Я. В. Методологія юридичної науки. Юридична енциклопедія. Т. 3. / заг. ред. Ю. С. Шемшученко. Київ: Укр. енцикл ім. М. П. Бажана, 1998. С. 618-619.
243. Радбрух Г. Р. Философия права. Москва: Международные отношения, 2004. 240 с.
244. Рассолов М. М., Лучин В. О., Эбзеев Б. С. Теория государства и права: учеб. Москва: ЮНИТИ-ДАНА, 2000. 640 с.
245. Реалізація права на сім'ю шляхом створення дитячих будинків сімейного типу: монографія / Ю. Ю. Черновалюк. Запоріжжя: Просвіта, 2011. 171 с.
246. Редклифф-Браун А. Р. Структура и функция в примитивном обществе. Очерки и лекции. Москва: Восточная литература, 2001. 304 с.

247. Риндюк В. І. Проблеми законодавчої техніки в Україні: теорія та практика: монографія. Київ: Юридична думка, 2012. 271 с.
248. Розин В. М. Генезис права: Методологический и культурологический анализ. Москва: NOTA BENE, 2003. 336 с.
249. Ролз Дж. Теорія справедливості. / пер. О. Мокровольський. Київ: Основа, 2001. 822 с.
250. Рулан Н. Историческое введение в право. Москва: NOTA BENE, 2005. 672 с.
251. Рулан Н. Юридическая антропология: учеб. Москва: Норма, 2000. 310 с.
252. Сабо И. Основы теории права. / пер. В. А. Туманова. Москва: Прогресс, 1974. 270 с.
253. Сабо И. Социалистическое право / пер. В. А. Туманова. Мсква: Прогресс, 1964. 396 с.
254. Саміло Г. О. Проблеми тлумачення правових норм: навч.-метод. посіб. Запоріжжя: ЗНТУ, 2017.
255. Сандевуар П. Введение в право. Москва: Интратэк-Р, 1994. 324 с.
256. Селіванов В. М. Право і влада суверенної України. Методологічні аспекти. Київ: Ін-Юре, 2002. 723 с.
257. Семенов Ю. И. На заре человеческой истории. Москва: Мысль, 1989. 318 с.
258. Семенов Ю. И. Происхождение брака и семьи. Москва: Мысль, 1974. 309 с.
259. Сердюк О. В. Соціологічний підхід у сучасному правознавстві: пізнання соціальності права: монографія. Харків: Яшма, 2007. 320 с.
260. Сидоренко М. Й. Теорія держави і права (курс лекцій): навч. посіб. Київ: Ун-т «Україна», 2013. 197 с.
261. Ситар І. М. Релігійні правові системи: проблема секуляризації та ресекуляризації: навч. посіб. Львів: ЗУКЦ, 2012. 279 с.
262. Ситник Г. П., Дацюк А. В., Марутян Р. Р. Шляхи удосконалення системи державного управління забезпеченням національної безпеки України: навч. посіб. Ч. 1. Київ: НАДУ, 2011. 44 с.
263. Скакун О. Ф. Теорія держави і права: підруч. Харків: Консум, 2006. 656 с.
264. Скакун О. Ф. Теорія права і держави: підруч. Київ: Правова єдність, 2011. 520 с.
265. Скрытюк О. В. Соціальна, правова держава в Україні: проблеми теорії та практики. До 10-річчя незалежності України: монографія. Київ: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького ПАН України, 2000. 600 с.
266. Современный словарь иностранных слов. Москва: Русский язык, 1993. 740 с.
267. Соколов П. Расы и народы. Вып. 28. Москва: Наука, 2002. 241 с.
268. Соцуро Л. В. Неофициальное толкование норм права: учеб. пособие. Москва: Профобразование, 2000. 112 с.
269. Спасов Б. Закон и его толкование. Москва: Наука, 1965. 92 с.

270. Спиридонов Л. И. Теория государства и права: учебник. Москва: ГПНИИ-5, 1995. 300 с.
271. Спиридонов Л. И. Теория права и государства. Санкт_Петербург: Университет, 2004. 280 с.
272. Сурилов А. В. Теория государства и права: учебное пособие. Одесса: Астропринт, 1998. 222 с.
273. Сухонос В. В. Теория государства и права: учебное пособие. Москва: Университетская книга, 2005. 536 с.
274. Сырых В. М. Логические основания общей теории права. Т. 1. Элементный состав. Москва: Юстицинфом, 2000. 528 с.
275. Сырых В. М. Метод правовой науки: Основные элементы, структура. Москва: Юрид. лит., 1980. 176 с.
276. Тавадов Г. Т. Этнология: учеб. Москва: Проект, 2002. 352 с.
277. Тарановский Ф. В. Энциклопедия права: учебное пособие. Санкт_Петербург: МВД. России, 2001. 552 с.
278. Тарасов Н. Н. Методологические проблемы юридической науки. Екатеринбург: Гуманит. ун-т, 2001. 264 с.
279. Татаринцева Е. В. Правовое воспитание: методология и методика. Москва: Высшая школа, 1990. 179 с.
280. Тацій В. Я., Битяк Ю. П., Грошевий Ю. М. Конституція України: наук.-практ. комент. Харків: Право, 2003. 808 с.
281. Тейяр де Шарден П. Феномен человека. Москва: Наука, 1987. 240 с.
282. Тилли А. А. Время, пространство, закон. Москва: Юрид. лит., 1965. 204 с.
283. Тихомиров Л. А. Монархическая государственность. Москва: Облиздат, 1998. 671 с.
284. Тодыка Ю. Н. Толкование Конституции и законов Украины: теория и практика: монография. Харків: Факт, 2003. 328 с.
285. Токарев С. А. Ранние формы религии и их развитие. Москва: Наука, 1964. 399 с.
286. Толстой Ю. К. К теории правоотношения. Ленинград: Ленингр. ун-т, 1959. 88 с.
287. Трємбїцький А. М. Порівняльне правознавство: навч.-метод. посіб. / Межрегион. акад. упр. персоналом. Хмельницький: Мельник А. А., 2011. 222 с.
288. Трубецкой Е. Н. Энциклопедия права. Санкт-Петербург: Лань, 1999. 224 с.
289. Филатов В. П. Научное познание и мир человека. Москва: Политиздат, 1989. 270 с.
290. Фібула М. М. Педагогіка: навч. посіб. Київ: Академія, 2000. 544 с.
291. Фрейд З. Массовая психология и анализ человеческого «Я». Тбилиси: Мерани, 1991. 397 с.
292. Фрейд З. Психология бессознательного. Москва: Просвещение, 1989. 448 с.

293. Фрейд З. Тотем и табу: Психология первобытной культуры и религии. Санкт-Петербург: Алетейя, 2000. 222 с.
294. Фромм Э. Анатомия человеческой деструктивности. / пер. Э. М. Телятникова. Москва: Республика, 1994. 447 с.
295. Фромм Э. Душа человека. Москва: Республика, 1992. 428 с.
296. Фромм Э. Здоровое общество. Психоанализ и культура: Избранные труды Карен Хорни и Эриха Фромма. Москва: Юрист, 1995. 623 с.
297. Фромм Э. Человек для себя. / пер. Т. А. Чернышева. Минск: Коллегиум, 1992. 253 с.
298. Фуллер Лон Л. Мораль права. Киев: Сфера, 1999. 232 с.
299. Хабермас Ю. Вовлечение другого. Очерки политической теории. / пер. Ю. С. Медведьев. Санкт-Петербург: Наука, 2001. 417 с.
300. Хабермас Ю. Моральное сознание и коммуникативное действие. / пер. Д. В. Скляднев. Санкт-Петербург: Наука, 2000. 377 с.
301. Хайдеггер М. Время и бытие: Статьи и выступления. / пер. А. Михайлов. Москва: Гнозис, 1993. 333 с.
302. Харт Х. Л. Концепція права. Київ: Сфера, 1998. 236 с.
303. Хаустова М. Г. Національна правова система за умов розбудови правової демократичної державності в Україні. Харків: Право, 2008. 160 с.
304. Хахуліна К. С. Теорія держави і права в схемах та визначеннях: навч. посіб. Донецьк: Донбас, 2011. 340 с.
305. Хропанюк В. Н. Теория государства и права. Изд. 2-е. испр. и доп. / общ. ред. В. Г. Стрекозов. Москва: Интерстиль, 1999. 377 с.
306. Цвик М. В. Теория социалистической демократки: Государственно-правовые аспекты. Киев: Вища шк., 1986. 160 с.
307. Цвік М. В. Загальна теорія держави і права: підруч. / Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. Харків: Право, 2010. 583 с.
308. Циппеліус Р. Юридична методологія. Київ: Реферат, 2004. 176 с.
309. Черданцев А. Ф. Теория государства и права: учеб. Москва: Юрайт, 1999. 422 с.
310. Черданцев А. Ф. Теория государства и права: учеб. Москва: Юрайт, 2001. 432 с.
311. Честнов И. Л. Актуальные проблемы государства и права. Эпистемология государства и права. Санкт-Петербург: 2004. 64 с.
312. Четвернин В. А. Введение в курс общей теории права и государства: учебное пособие. Москва: Институт государства и права РАН, 2003. 204 с.
313. Чистое учение о праве Ганса Кельзена к XIII конгрессу Международной ассоциации правовой и социальной философии. Вып. 1. / пер. С. В. Лезова, Ю. С. Пивоварова. Москва: ИНИОН РАН, 1987. 195 с.
314. Чхивадзе В. М. Марксистско-ленинская общая теория государства и права. Т. 3. Социалистическое право. Москва: Юридическая литература, 1973. 647 с.
315. Шаповал В. М. Вищі органи сучасної держави: порівняльний аналіз. Київ: Програма Л, 1995. 136 с.

316. Швырев В. С. Научное познание как деятельность. Москва: Политиздат, 1984. 195 с.
317. Шебанов А. Ф. Форма советского права. Москва: Юридическая литература, 1968. 215 с.
318. Шевчук С. В. Судова правотворчість: світовий досвід і перспективи в Україні. Київ: Реферат, 2007. 640 с.
319. Шемшученко Ю. С. Правові системи сучасності: навч. посіб. Київ: Юридична думка, 2012. 490 с.
320. Шемшученко Ю. С. Теорія і практика конституціоналізації національних систем права та законодавства: український досвід: аналіт. доп. та ін. / відп. ред. Н. М. Пархоменко. Київ: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2012. 127 с.
321. Шестопалова Л. М. Теорія права та держави: посіб. Київ: Паливода А. В., 2012. 255 с.
322. Шмельова Г. Г. Короткий російсько-український та українсько-російський термінологічний словник: теорія держави і права. Симферополь: Таврія, 2012. 67 с.
323. Щедрова Г. П. Громадянське суспільство, правова держава і політична свідомість громадян. Київ: ІСДО, 1994. 112 с.
324. Энгельс Ф. Происхождение семьи, частной собственности и государства. Москва: Наука, 1987. 159 с.
325. Юдин Э. Г. Методология науки. Системность. Деятельность. Москва: Эдиториал УРСС, 1997. 444 с.
326. Явич Л. С. Право и общественные отношения (Основные аспекты содержание и формы советского права). Москва: Юридическая литература, 1971. 152 с.
327. Явич Л. С. Право и социализм. Москва: Юридическая литература, 1982. 175 с.
328. Явич Л. С. Сущность права. Социально-философское понимание генезиса, развития функционирования юридической формы общественных отношений. Львов: Изд-во ЛГУ, 1985. 207 с.
329. Якушев А. В. Теория государства и права. Москва: Издательство Приор, 2000. 192 с.
330. Якушик В. М. Государство переходного типа (вопросы теории). Киев: Лыбидь, 1991. 199 с.

Наукові статті:

1. Авер'янов В. Б. Принци верховенства права у сфері виконавчої влади: питання теорії та практики реалізації. *Право України*. 2010. № 3. С. 72-79.
2. Актуальні питання притягнення військовослужбовців до адміністративної відповідальності. *Вісник прокуратури. Загальнодержавне юридичне офіційне видання генеральної прокуратури України*. 2017. № 7. С. 44- 48.
3. Актуальні проблеми юридичної науки: зб. тез міжнар. наук. конф. Ч. 1: Теорія держави і права. Історія політичних та правових вчень. Філософія права. Міжнародне право. Порівняльне правознавство. Хмельницький: Хмельниц. ун-ту упр. та права, 2010. 146 с.
4. Актуальні проблеми юридичної науки: зб. тез міжнар. наук. конф. Ч. 1: Теорія держави і права. Історія політичних та правових вчень. Філософія права. Міжнародне право. Порівняльне правознавство. Хмельницький: Хмельниц. ун-ту упр. та права, 2012. 120 с.
5. Аллан Т. Р. С. Конституційна справедливість. Ліберальна теорія верховенства права. Київ: Києво-Могилянська академія, 2008. 385 с.
6. Ангеліна К. Г. Політичні партії і реалізація мандатної моделі представництва. *Держава і право*. № 40. С. 672-679.
7. Андрусак В. Г. Правозахисна функція сучасної держави (на прикладі інституту прокуратури): загальнотеоретичне дослідження: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2015. 20 с.
8. Андрушко І. Я. Правове мислення у різновидах правової діяльності: загальнотеоретичне дослідження: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2015. 20 с.
9. Аніщук Н. В. Визначення категорії гендерного насильства: загальнотеоретичні проблеми. *Держава і право*. № 40. С. 18-21.
10. Аніщук Н. В. Еволюція прав жінок у контексті викорінення гендерного насильства. *Держава і право*. № 39. С. 19-23.
11. Антошкіна В. К. Ретроспективний аналіз становлення та розвитку тлумачення правових норм крізь призму епох. *Право України. Юридичний журнал: науково-практичне фахове видання*. 2017. № 3. С. 126-136.
12. Бабенко К. А. Конституційне закріплення демократичних основ організації державної влади (теорія і практика реалізації). *Часопис Київського університету права*. 2006. № 4. С. 68-74.
13. Бабенко К. А. Удосконалення адміністративного судочинства в Україні як провідного чинника відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів. *Держава і право. Юридичні і політичні науки: збірн. Наук. праць*. 2016. № 73. С. 224-234.
14. Бабкін В. Д. Взаємозв'язок філософії права та загальної теорії держави і права. *Проблеми філософії права*. 2003. № 1. С. 56-60.

15. Бабкін В. Нове загальнотеоретичне дослідження проблем соціальної держави. *Право України*. 2006. № 12. С. 134-135.
16. Бабкін В., Бігун В. Філософія права: проблеми і підходи. *Право України*. 2006. № 5. С. 177-178.
17. Бабкова В. Міжнародні стандарти як джерела судового права України. *Право України*. 2015. № 7. С. 136-143.
18. Багрій В. І. Роздуми про правову систему в ракурсі політичної та економічної систем. Редакція Ліга. 2017. URL: <https://blog.liga.net/user/vbagriy/article/27292>.
19. Бажанов В. О. Види правових систем сучасності. Актуальна юриспруденція. 2016. URL: http://legalactivity.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1210%3A240216-16&catid=141%3A1%200216&Itemid=175&lang=en.
20. Барабаш О. О. Підходи до класифікації видів поведінки людини в теорії права. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. № 6. С. 3-6.
21. Бакумов О. С. Правові позиції Європейського суду з прав людини щодо права на вільні вибори: спірні питання практики. *Вісник Національної академії правових наук України: збірн. Наук. праць*. 2016. № 3. С. 183-193.
22. Балінський О. В. Роль права у формуванні громадянського суспільства: історико-правовий дискурс. *Держава і право*. № 36. С. 117-123.
23. Бальжик І. А. Відносини держави і церкви: «симфонія влад»: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2007. 19 с.
24. Бандура О. О. Основні цінності права як система. *Право України*. 2008. № 5. С. 14-19.
25. Барабаш О. О. Заохочення у праві: загальнотеоретичне дослідження: автореф. дис. ... канд. юр. наук: 12.00.01 / Львівська політехніка. Львів, 2013. 18 с.
26. Басова І. С. До проблеми правового статусу внутрішньо переміщених осіб - дітей в Україні. *Держава і право. Юридичні і політичні науки: збірник наукових праць*. 2016. № 73. С. 272-285.
27. Баулін Ю. Принцип справедливості кримінального закону у практиці Конституційного Суду України. *Право України*. 2017. № 2. С. 23-27.
28. Бачинин В. А. Энциклопедия философии и социологии права. Санкт-Петербург: Юридический центр Пресс, 2006. 1093 с.
29. Бедрій М. М. Правовий звичай у первісному (додержавному) суспільстві: окремі акценти. *Часопис Київського університету права*. 2016. № 2. С. 24-27.
30. Безверха Ю. В. Використання досвіду країн ЄС для вдосконалення правового регулювання доступу до інформації в Україні. *Часопис Київського університету права*. 2016. № 2. С. 79-83.
31. Белкин А. А. Источники права и практическая юриспруденция. Ученые записки юридического факультета СПбГУЭиФ. 2004. № 1. С. 87-100.

32. Белкин А. А. Обычаи и обыкновения в государственном праве. Правоведение 1998. № 1. С. 24-28.
33. Берднік І.В. Історичний аспект міжнародного співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю Ukraine - EU. Modern technology, business and law : collection of international scientific papers : in 2 parts. Part 2. Modern engineering. Sustainable development. Innovations in social work: philosophy, psychology, sociology. Current problems of legal science and practice. Chemihiv : CNUT, 2015, p. 241-245.
34. Берднік І.В. Історія кримінально-правової охорони водних ресурсів до початку ХІХ століття. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право». Випуск 47. Том 3, 2017. С. 37-40.
35. Бернюков А. М. Юридична герменевтика як методологія здійснення правосуддя (філософсько-теоретичний аналіз): автореф. дис. на здобуття вченого ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.12 / Львівський державний університет внутрішніх справ. Львів, 2009. 18 с.
36. Бигич О. Л. Місце порівняльного методу в правовій методології. Правова держава. 2002. № 13. С. 448-454.
37. Біла Л. В. Зміцнення законності як одна з передумов побудови соціально-правової держави. Держава і право. 2002. № 15. С. 22–24.
38. Білас Ю. Ю. Європейські стандарти прав людини в контексті правозастосування сучасної України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.12 / Нац. акад. внутр. справ. Київ, 2011. 19 с.
39. Білозьоров Є. В., Власенко В. П., Горова О. Б., Завальний А. М., Заяць Н. В. Теорія держави та права: навч. посіб. / заг. ред. С. Д. Гусарева, О. Д. Тихомирова. Київ: Освіта України, 2017. 320 с.
40. Білозьоров Є. Юридична відповідальність як передумови правомірної поведінки особи: теоретичні аспекти. Право України. 2006. № 1. С. 50-54.
41. Бірюков Р. М. Національна правова система в умовах глобалізації (основні напрямки трансформації): дис. канд. юрид. наук: спец. 12.00.01. / Нац. ун-т Одес. юрид. акад. Одеса, 2011. 204 с.
42. Бірюков Р. М. Національна правова система в умовах глобалізації (основні напрямки трансформації): автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 / Міжнар. гуманіт. ун-т. Одеса, 2011. 20 с.
43. Бірюкова А. М. Трансформація національної правової системи в умовах глобалізації. Підприємництво, господарство і право. 2018. № 5. С. 198-202.
44. Бобрешов Є. Г. Судове правозастосування в Україні: проблеми теорії і практики: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. Київ, 2011. 18 с.
45. Бобровник С. В. Права людини та сучасна держава: шляхи узгодження взаємодії. Правова держава. 2007. № 18. С. 69-76.
46. Бобровник С. В., Богінич О. Л. Система законодавства України: Актуальні проблеми та перспективи розвитку. Київ: Наукова думка, 1994. 123 с.

47. Богатирьов І., Савченко А. Кримінальна відповідальність як сучасна проблема кримінального права України. Підприємництво, господарство і право. 2016. №2. С. 133-136.
48. Богиніч О. Л. Правова держава в контексті українського досвіду. Правова держава. 2016. 19–20 лютого (№ 1). С. 8–11.
49. Богущкий П. Про використання системного підходу в досягненні цілісності системи права. Право України. 2015. № 6. С. 157–164.
50. Боднар С. Б. Рівність як категорія філософії права: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.12 / Львів. держ. ун-т внутр. справ. Львів, 2010. 20 с.
51. Бойчук А. Функції юридичної відповідальності як засоби охорони навколишнього середовища від правопорушень. Публічне право. Науково-практичний юридичний журнал. 2018. № 1 (29). С. 209 -219.
52. Бондар Ю. М. Принцип верховенства права як умова правового закону. Права людини: історія та сучасність. Київ: УДУФМТ, 2013. С. 35-39.
53. Бондаренко А. Сучасні міграційні процеси в контексті взаємодії правової держави і громадянського суспільства. Юридична Україна. 2016. № 5-6. С. 23-28.
54. Борисов В. Потерпілий від злочину як соціальний суб'єкт кримінально-правової охорони. Право України. 2017. № 2. С. 100-107.
55. Бостан С. К. Монархия и полиархия как исторические типы формы государственного правления. Вестник Запорожского национального университета (юридические науки). 2006. № 1. С. 17-23.
56. Бостан С. К. Понятие «форма государственного правления» в современной юридической науке. Вестник Одесского института внутренних дел. Ч. 1. 2005. № 4. С. 20-26.
57. Бостан С. К. Теоретико-правовые и конституционно-правовые основы концепции реформирования формы правления современного украинского государства. Вестник Запорожского юридического института. 2007. № 3. С. 37-54.
58. Бостан С. К. Теоретико-правовые основы классических видов формы государственного правления. Государство и регионы: научно-производственный журнал. 2008. № 1. С. 5-13.
59. Бостан С. К. Типологизация государства: новые подходы. Научный вестник Днепропетровского государственного университета внутренних дел. 2006. № 2. С. 36-42.
60. Бочаров Д. Правова позиція як форма конкретизації принципів права («візуальна» інтерпретація). Право України. 2017. № 7. С. 20-29.
61. Боярський О. О. Місцеве самоврядування як природний простір та пріоритетна сфера людської життєдіяльності. Держава і право. 2017. № 75. С. 84-101.
62. Бриль К. І. Правозастосовний акт як особливий вид індивідуальних правових актів: дис. ... кандидата юрид. наук: 12.00.01 / Київський національний університет внутрішніх справ. Київ, 2008. 214 с.

- 63.Бруслик О. Ю. Конституційно-правова трансформація британської монархії в новітню епоху Єлизавети II (стаття друга). Вісник Національної академії правових наук України. 2016. № 3(86). С. 254-265.
- 64.Брызгалов А. И. О некоторых теоретико-методологических проблемах юридической науки на современном этапе. Государство и право. 2004. № 4. С. 17-22.
- 65.Булкат М. Методологія теоретико-правового дослідження судової влади. Право України. 2016. №7. С. 135-142.
- 66.Бульба О. Деякі аспекти реалізації принципу поділу влади в державах Центральної та Східної Європи. Право України. 2008. № 4. С. 151-155.
- 67.Бурдоносова М. А. Теоретичні аспекти правового ідеалізму та правового нігілізму: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. Київ, 2011. 20 с.
- 68.Бурлай Є. До питання про функції права. Вісник Академії правових наук України. 2005. № 3. С. 31–42.
- 69.Бутенко В. О. Феноменологічні, методологічні та практичні основи правової експертизи юридичних документів: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. Київ, 2011. 19 с.
- 70.Буткевич В. Фактори негативного впливу на ефективність реалізації прав людини в Україні. Право України. 2009. № 4. С. 36-41.
- 71.Васецький В. Ю. Забезпечення прав та свобод людини і громадянина в демократичному суспільстві (на прикладі удосконалення інституту юридичної відповідальності). Часопис Київського університету права. 2009. № 2. С. 16-20.
- 72.Васецький В. Ю. Забезпечення прав та свобод людини шляхом удосконалення інституту юридичної відповідальності держави перед особою. Часопис Київського університету права. 2009. № 3. С. 25-30.
- 73.Васильєв Є. О. Зовнішня та зовнішньоекономічна політика держави: питання онтологічного визначення, співвідношення і взаємодії. Держава і право. 2016. № 73. С. 147-171.
- 74.Васильєв Є. О. Зовнішня та зовнішньоекономічна політика держави: питання онтологічного визначення, співвідношення і взаємодії. Держава і право. 2016. № 73. С. 147-171.
- 75.Васильченко Г. Проблеми типологізації статусу біженців у період суспільно-політичних трансформацій. Юридична Україна. 2016. № 5-6. С. 29-34.
- 76.Васильченко О. Сучасний зміст конституційного принципу рівності прав і свобод людини та громадянина. Право України. 2017. № 7. С. 47-55.
- 77.Васьковський Е. В. Руководство к толкованию и применению законов для начинающих юристов. Москва: Бр. Башмаковы, 1913. 158 с.
- 78.Васянович О. А. Вплив основних постулатів ісламу на формування права мусульман. Держава і право. 2008. № 39. С. 93-98.

79. Ватаманюк В. Суб'єкти тлумачення Конституції та законів України на сучасному етапі формування права. Українське право. 2007. № 1. С. 305–317.
80. Ведерніков Ю. А., Теорія держави і права: навч. посіб. Вид. 3-е, доп. і перераб. Дніпропетровськ: Юрид. акад. м-ва внутр. справ, 2004. 176 с.
81. Венгеров А. Б. Значение археологии и этнографии для юридической науки. Советское государство и право. 1983. № 3. С. 28-36.
82. Веремієнко С.В., Шестак Л.В. До питання про структуру Конституції України. Підприємництво, господарство і право. 2010. №12. С.144-148.
83. Верник О. І., Куфтирєв П. В., Машков А. Д. Межі державної влади. Київ: Юрінком Інтер, 2001. 216 с.
84. Водянніков О. Ю. Роль окремої думки судді в розвитку конституційної юриспруденції. Вісник Національної академії правових наук України. 2016. № 3. С. 15-22.
85. Волков Д. О. Права негромадян: поняття та дефінітивне визначення. Держава і право. № 32. С. 458-463.
86. Волошенюк О. В. Правовий нігілізм у пострадянському суспільстві: автореф. дис. канд. юрид. наук (12.00.01) / Університет внутрішніх справ. Харків, 2000. 18 с.
87. Воротилин Е. А. Онтология права в теории институционализма. Правоведение. 1990. № 5. С. 42-47.
88. Габоев А. Б. Права и свободы человека и гражданина - важнейший составляющий элемент при осуществлении государственной национальной политики. Государство и право. 2005. № 1. С. 122-125.
89. Гаврилюк Р. Чому в Україні не відбулась Оголошена Революція у сфері прав людини? Право України. 2016. № 6. С. 35-43.
90. Галій М. С. Мова права - основний стильовий феномен української літературної мови. Держава і право. 2017. № 76. С. 3-11.
91. Ганзенко О. О. Формування правової культури особи в умовах розбудови правової держави Україна: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.01. Запоріжжя: Запорізький юридичний інститут МВС України, 2002. 198 с.
92. Ганьба Б. Системний «підхід та його застосування в дослідженні державно-правових явищ. Право України. 2000. № 3. С. 41-44.
93. Гапотій В. Д. **Теоретичні та практичні аспекти суверенітету народу, нації та держави: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.01 / Національний університет внутрішніх справ. Харків, 2004. 18 с.**
94. Гарасимів О. І. Філософсько-правовий аспект соціальної відповідальності в діяльності органів внутрішніх справ: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.12 / Львів. держ. ун-т внутр. справ. Львів, 2011. 18 с.
95. Гарник Л. Л. Зупинення дії нормативно-правового акту (питання теорії та практики): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Інститут законодавства Верховної Ради України. Київ, 2010. 20 с.
96. Георгіца А. Парламентська форми державного правління: особливості та видові ознаки. Право України. 2009. № 10. С.67-71.

- 97.Герилів Д. Ю. **Типологія держави: теоретико-правове дослідження: автореф. дис. канд. юр. наук: 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2014. 22 с.**
- 98.Гета Д. С. Сучасні проблеми становлення правової держави. *Правова держава*. 2016. 19–20 лютого (№ 1). С. 12–16.
- 99.Гетьман Є. А. Кодифікація законодавства України: поняття, особливості, види: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Харк. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2010. 20 с.
- 100.Гіда Є. О. Праксеологічна сутність правопорядку. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2011. № 1. С. 136-142.
- 101.Глазуновой Н. И. Государство, власть, управление и право: учебно-метод. пособие для гос. служ. Москва: ГУУ, 2000. 475 с.
- 102.Гнатюк М. Д. Правозастосування та його місце в процесі реалізації права: дис. ... кандидата юрид. наук: 12.00.01 / Київ, 2007. 211 с.
- 103.Голікова К. О. Дисципліна та законність в державному управлінні: поняття та способи їх забезпечення. *Адміністративне право і процес. Фінансове право. Інформаційне право*. 2013. № 2. С. 110-113.
- 104.Головатий С. Лекція: «Принцип людських прав - один з основоположних принципів українського конституційного ладу». *Право України*. 2017. № 7. С. 95-108.
- 105.Головатий С. Лекція: «Розуміти людські права за Західною правничою традицією». *Право України*. 2017. № 4. С. 126-141.
- 106.Головатий С. Рішення Європейського суду з людських прав: «прецедентне право» чи прецедентна практика? *Право України*. 2016. № 10. С. 70-80.
- 107.Головатий С. Так чим же насправду є «*Конституція Пилипа Орлика*»? *Право України*. 2016. № 1. С. 113-129.
- 108.Головін А. П. Адміністративно-правове регулювання діяльності міліції громадської безпеки: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Нац. акад. внутр. справ України. Київ, 2004. 20 с.
- 109.Головченко В. Право жінок в Україні: під кутом зору міжнародно-правових стандартів. *Право України*. 1999. №7. С. 38-41.
- 110.Голосніченко Д. Державні повноваження та повноваження держави: делегування у процесі державотворення й у міжнародних відносинах. *Право України*. 2008. № 9. С.31-39.
- 111.Голосніченко І. Правосвідомість і правова культура у розбудові української держави. *Право України*. 2005. № 4. С. 24-25.
- 112.Гончаров В. Ex tunc v. ex nunc : проблема дії в часі судових рішень прецедентного характеру у практиці Європейського суду з прав людини. *Право України*. 2017. № 4. С. 76-85.
- 113.Гончаров В. В. **Офіційне тлумачення юридичних норм як засіб встановлення і трансформації їх змісту: автореф. дис. ... канд. юр. наук: спец. 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2012. 18 с.**

114. Гончаров В. В. Створення прав людини через їх розголошення. Вісник Національної академії правових наук України. 2016. № 3. С. 121-127.
115. Горбаченко П. А. Загальносоціальні заходи запобігання контрабанді наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів. Держава і право. 2016. № 73. С. 448-458.
116. Городовенко В. Деякі аспекти діяльності органів суддівського самоврядування у сфері запобігання корупції у судовій системі України. Право України. 2017. № 1. С. 28-36.
117. Гоцуляк Ю. В. Міжнародне визнання як ознака. Держава і право. 2017. № 75. С. 366-379.
118. Гришук В. Кримінальне право як соціальна цінність. Право України. 2017. № 2. С. 28-37.
119. Грошевий Ю., Копиленко О., Цвік М. Системний аналіз європейських стандартів щодо захисту прав людини: доктринальні підходи та судова практика. Право України. 2006. № 8. С. 143-145.
120. Грушко М. В. Концепція захисту військовополонених філософсько-правовій думці та в доктрині міжнародного права. Держава і право. 2016. № 73. С. 79-89.
121. Губрієнко О. Сучасні монархії у світі: загальний огляд. Підприємництво, господарство і право. 2008. № 5. С. 33-37.
122. Гудима Д. А. Принципи законності обмеження фізичної свободи у практиці Європейського суду з прав. Вісник Національної академії правових наук України. 2016. № 3. С. 128-140.
123. Гудима Д. Законність обмеження права на свободу й особисту недоторканість у практиці Страсбурзького суду. Право України. 2017. № 4. С. 55-65.
124. Гуйван П. Право на справедливе судочинство відповідно до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Право України. 2017. № 11. С. 172-180.
125. Гуменюк І. Концепція соціальної держави: теоретико-методологічні засади формування змісту. Право України. 2008. № 7. С. 9-12.
126. Гуняк О. Я. Інтерес як критерії поділу права на приватне та публічне: загальнотеоретичний аспект. Часопис Київського університету права: Український науково-теоретичний часопис. 2016. № 2. С. 49-53.
127. Гусарєв С. Д., Тихомиров О. Д. Теорія держави і права: навч. посіб. / заг. ред. Є. В. Білозьоров, В. П. Власенко. Київ: НАВС, Освіта України, 2017. 320 с.
128. Гусарєв С. Д. Юридична діяльність: методологічні та теоретичні аспекти. Київ: Знання, 2005. 375 с.
129. Гуторова Н. Соціальна функція кримінального права: проблеми оптимізації засобів її реалізації. Право України. 2017. № 2. С. 84-92.

130. Давидова В. А. Делегування повноважень в системі місцевого самоврядування в Україні: визначення сутності. Держава і право. Юридичні і політичні науки. 2017. № 75. С. 177-187.
131. Дашенко В. М. Роль недержавних правових організацій у захиті прав та законних інтересів особи. Держава і право. № 38. С. 90-94.
132. Дейнека К. О. Сутність кодифікації в правовій системі України. Держава і право. 2017. № 75. С. 30-42.
133. Демченко Т. І. Патронатна і державна служба: співвідношення понять. Юридичні науки. 2017 № 78. С. 108-120.
134. Денищук Ж. Судова влада: її місце і роль у суспільстві. Підприємництво, господарство і право. 2006. № 8. С. 29-30.
135. Джунь В. Доктрина установчої влади народу : історичний поступ. Право України. 2017. № 6. С. 133-144.
136. Джураєва О. О. Функції сучасної держави: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2006. 20 с.
137. Дзюбенко О. Л. Юридична техніка відомчої нормотворчості в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Київ. нац. ун.-т внутр. справ. Київ, 2010. 16 с.
138. Дмитрієнко І. В. Українська правова культура як нормативне небіологічне явище. Держава і право. 2009. № 44. С. 105–110.
139. Добрянський С. П. Юридичне гарантування основоположних прав людини у Європейському Союзі 6 проблеми та перспективи. Вісник Національної академії правових наук України. 2016. № 3. С. 151-161.
140. Добрянський С. Приєднання Європейського Союзу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод: доцільність, проблеми та перспективи. Право України. 2017. № 4. С. 117-125.
141. Донченко О. П. Свобода як категорія права: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.12 / Одес. нац. юрид. акад. Одеса, 2010. 18 с.
142. Дородний П. Г. Формування органів виконавчої влади в державах з парламентською формою правління. Держава і право. 2008. № 39. С. 68-73.
143. Доронін І. Забезпечення державної безпеки як функція сучасної держави. Право України. 2006. № 4. С. 127-131.
144. Дроздов О. Non bis in idem - Європейський орієнтир для забезпечення сталості та єдності судової практики Верховним Судом. Право України. 2017. № 6. С. 110-132.
145. Дроздов О. Актуальні питання права на вільне одержання інформації (за матеріалами практики Європейського суду з прав людини). Право України. 2017. № 2. С. 152-164.
146. Дроздов О., Дроздова О. Актуальні питання застосування статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод: право на свободу та особисту недоторканність. Право України. 2016. № 8. С. 84 – 89.

147. Дроздов О., Дроздова О. Огляд справ щодо іноземних країн, розглянутих Європейським судом з прав людини протягом січня 2016 р. *Право України*. 2016. № 7. С. 124 – 134.
148. **Дубас Н. Я. Концепція громадянського суспільства в українській політико-правовій думці XIX – початку XX століття: автореф. дис. канд. юр. наук: спец. 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2013. 20 с.**
149. Дубінчак В. М. Правоохоронна діяльність: сутність, суб'єкти, засоби забезпечення (теоретико-правовий аспект): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Київ. нац. ун-т внутр. справ. Київ, 2010. 20 с.
150. Дудаш Т. Особливості аргументування рішень Європейського суду з прав людини до характеристики методологічних підходів). *Право України*. 2017. № 4. С. 86-96.
151. Дудаш Т. Правова аргументація: до питання про загальне поняття. *Право України*. 2016. № 8. С. 99 – 106.
152. Дудченко В. В. Традиція правового плюралізму: західна та східна інтерпретація: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2007. 35 с.
153. Дудченко О. С. Теоретична визначеність і змістовне наповнення поняття «Механізм держави». *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Том 1. 2016. №1. С. 10 – 12.
154. Дума В. В. Правозастосовча діяльність та форми її здійснення: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Київ. нац. ун-т внутр. справ. Київ, 2010. 20 с.
155. **Дякович О. В. Правова глобалістика (загальнотеоретичне дослідження): автореф. дис. ... канд. юр. наук: спец. 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2015. 23 с.**
156. **Дячишин Я. В. Теоретико-методологічні аспекти формування правової системи суспільства: автореф. дис. канд. юр. наук: спец. 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2014. 25 с.**
157. Ємельяненко К. Теоретичні основи повноважень органів місцевого самоврядування та їх сучасна трансформація. *Право України*. 2016. № 9. С. 164-172.
158. Жаровська І. Право на знання прав і обов'язків: теоретико-правові аспекти. *Підприємництво, господарство і право*. 2006. № 92 С. 74-77.
159. Журавський В. С. Теоретичні та організаційно-правові проблеми становлення і розвитку українського парламентаризму: автореф. дис. ... д-ра. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2001. 36 с.
160. Завальний А. М. Юридичні факти в сфері здійснення правоохоронної діяльності: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: 12.00.01 / Київ, 2007. 20 с.
161. Завальний А. М. Доктринальний підхід до структури юридичного

- обов'язку. Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. 2009. № 3. С. 24–29.
162. Заморська Л. І. Відносно визначені норми права: поняття, структура, функції: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2009. 19 с.
163. Заморська Л. Системний підхід у конституційному праві: загальнотеоретичний зміст. Право України. 2016. № 6. С. 107 – 113.
164. Захарчук С. Співвідношення права та моралі: історико-теоретичні аспекти. Підприємництво, господарство і право. 2007. № 4. С. 133-136.
165. Заяць Н. Суверенітет: трансформація змісту. Право України. 2008. № 2. С.17-21.
166. Заяць Н. Теоретико-правові проблеми інституту президентства в механізмі реалізації державної влади в Україні. Право України. 2009. № 6. С. 29-37.
167. Зінченко В. М. Законність, права людини та правоохоронна діяльність. Часопис Київського університету права. 2011. № 3. С. 55-58.
168. Іваницький С. Корупціогенні ризики в адвокатурі. Право України. 2017. № 1. С. 54-62.
169. Іванченко О. М. Співвідношення норм міжнародного і національного права: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2011. 23 с.
170. Івченко Ю. Історичний аналіз ролі жінки у суспільстві. Право України. 2007. № 9. С.110-113.
171. Іщук С. Завчасне сповіщення при реалізації конституційного права на проведення мирних зібрань. Право України. 2016. №1. С. 136 – 143.
172. Каленюк О. М. Проблеми формування національної правової системи України: про взаємодію держави і громадянського суспільства. Проблеми формування національної правової системи України та її адаптація до європейського права. 2017. № 9. С. 89-92.
173. Каленіченко Л. І. Правозастосовні помилки працівників міліції та способи їх усунення: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Харк. нац. ун.-т внутр. справ. Харків, 2011. 18 с.
174. Калинин А. Ю., Комаров С. А. Форма (источник) права как категория в теории государства и права. Правоведение. 2000. № 6. С. 3-10.
175. Калиновський Ю. Ю. Правосвідомість українського суспільства як соціокультурний феномен: філософсько-правова рефлексія: автореф. дис. ... д-ра філософ. наук: 12.00.12 Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. Харків, 2010. 36 с.
176. Капітонова Н. В. Місце в державній поліцейській системі муніципальної поліції Франції. Держава і право. 2016. № 73. С. 172-185.
177. Капліна О. В. Правозастосовне тлумачення судом норм кримінально-процесуального права: дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.09 / Нац. юрид. акад. Укр. ім. Я. Мудрого. Харків, 2009. 478 с.

178. Караман І. Огляд справ щодо України, розглянутих Європейським судом з прав людини протягом першого півріччя 2015 р. *Право України*. 2016. № 6. С. 90 – 98.
179. Караман І. Огляд справ щодо України, розглянутих Європейським судом з прав людини протягом другого півріччя 2015 р. *Право України*. 2016. № 7. С. 114 – 121.
180. Карлович А. До питання про поняття “напівпрезидентська республіка”. *Підприємництво, господарство і право*. 2009. № 4. С. 3-6.
181. Карлович А. Право вето глави держави як ефективний механізм відносин з парламентом у напівпрезидентській республіці. *Підприємництво, господарство і право*. 2009. № 9. С. 33-36.
182. Карпачова Н. Європейська конвенція з прав людини фундамент формування захисту прав людини в Україні. *Право України*. 2017. № 4. С. 34-54.
183. Карпачова Н. Міжнародні стандарти у галузі прав і свобод людини та проблеми їх реалізації в Україні. *Право України*. 2009. № 4. С. 4-21.
184. Карпачова Н. Сучасні виклики правам і свободам людини. *Право України*. 2008. № 6. С. 4-8.
185. Кечекьян С. Ф. Норма права и правоотношения. *Советское государство и право*. 1955. № 12. С. 21-32.
186. Кирилук Т. Ю. Правопорядок у суспільстві як результат правомірної поведінки. *Часопис Київського університету права*. 2009. № 1. С. 39-44.
187. Кириченко В. М., Орлянський В. С., Безрукова О. А., Резанова Н. О., Кириченко Ю. В., Соколенко Ю. М., Давлетова Г. В. Політико-правова система України: навч. посіб. Запоріжжя: ЗНТУ, 2016. 204 с.
188. Кириченко О. М. Казуальне тлумачення норми права: аксіологічний аспект. *Науково-практичний юрид. журнал*. 2012. № 3. С. 195–198.
189. Кириченко О. М. Критерії класифікації органічних законів у системі джерел права України. *Держава і право*. 2015. № 39. С. 103-109.
190. Клименко О. І. Законодавче закріплення конституційно-правової реформи в Україні. *Часопис Київського університету права*. 2016. № 2. С. 67-70.
191. Ковальський В. С. Охоронна функція права як соціальний правовий феномен: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.01 / Ін-т законодавства Верховної Ради України. Київ, 2011. 36 с.
192. Ковальченко И. Д. Теоретико-методологические проблемы исторических исследований: заметки и размышления о новых подходах. *Новая и новейшая история*. 1995. № 1. С. 3-5.
193. Ковальчук В. Взаємодія громадянського суспільства та державної влади. *Право України*. 2009. № 6. С. 90-99.
194. Ковальчук В. Проблема конституційності та легітимності публічної влади в умовах формування правової, демократичної держави: вітчизняний досвід. *Право України*. 2008. №6. С. 35-40.
195. Кодинець А. Теоретичні проблеми правозастосування у сфері інформаційних відносин. *Право України*. 2015. № 7. С. 96-104.

196. Козаченко О. Обговорення проблем сучасного виміру держави і права. Право України. 2009. № 1. С. 145-151.
197. Козинець І.Г. Козинець О.Г. Правові аспекти соціально-економічної інтеграції біженців в Україні. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки». 2016. №2. Т.1. С. 47-51.
198. Козинець І.Г., Козинець О.Г. Права біженців в контексті прав людини в сучасному світі. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2017. Том 2. №2. С.21-24.
199. Козинець О.Г. Виникнення та розвиток адвокатури у стародавні часи // Розвиток наукових досліджень 2013: Матеріали дев'ятої міжнародної науково-практичної конференції, м. Полтава, 25-27 листопада 2013 р. Полтава: Вид-во «ІнтерГрафіка», 2013. Т.3. С.39-43.
200. Козинець О.Г. Генезис поняття «громадянське суспільство» у світовій правовій думці. Молодий вчений. 2014. №9(12). С. 91-94.
201. Козинець О.Г. Громадянське суспільство: історія та сучасність // Роль та місце правової держави у формуванні та розвитку громадянського суспільства: Збірник матеріалів круглого столу / за редакцією канд. Істор. Наук Козинець О.Г. Чернігів: КП „Видавництво „Чернігівські обереги”, 2007. С. 6-11.
202. Козинець О.Г. Досвід Паризької комуни – перша в історії спроба побудови соціальної держави. Новітні технології у науковій діяльності і навчальному процесі. Всеукраїнська науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих учених. м. Чернігів, 19-20 квітня 2012 р. Т.2. Гуманітарні науки. С.326-329.
203. Козинець О.Г. Закріплення прав людини у Декларації прав людини і громадянина Франції 1789 р. Цивілізаційна роль прав людини в упорядкуванні соціальних відносин: Збірник матеріалів науково-практичного семінару / за редакцією канд. істор. наук Козинець О.Г. Чернігів: КП „Видавництво „Чернігівські обереги”, 2007. С.14-21.
204. Козинець О.Г. Застосування принципу поділу влади у країнах зі змішаною формою правління. Досвід П'ятої Французької республіки // Проблеми захисту прав та свобод людини і громадянина: тези Міжнародної науково-практичної конференції молодих вчених та студентів (м. Чернігів, 22-23 травня 2014 р.). Чернігів: Десна Поліграф, 2014. С. 514-518.
205. Козинець О.Г. Застосування принципу поділу влади у президентській республіці. Досвід США. Ukraine - EU. Modern technology, business and law: collection of international scientific papers : in 2 parts. Part 2. Modern engineering. Sustainable development. Innovations in social work: philosophy, psychology, sociology. Current problems of legal science and practice. Chernihiv : CNUT, 2015. P. 275-278.
206. Козинець О.Г. Історія розвитку інституту прав людини в Новий час. Сборник научных трудов SWorld. Выпуск 2. Т.30. Иваново: МАРКОВА АД, 2014. С.12-16.

207. Козинець О.Г. Історія становлення інституту прав людини в Англії // „Наукові дослідження – теорія та експеримент 2006”: Матеріали другої міжнародної науково-практичної конференції, м. Полтава, 15-17 травня 2006 р. Полтава: Вид-во „ІнтерГрафіка”, 2006. С.26-29.
208. Козинець О.Г. П'ята республіка у Франції – досвід країни зі змішаною формою правління // Наукові дослідження – теорія та експеримент '2013”: Матеріали дев'ятої міжнародної науково-практичної конференції, м. Полтава, 29-31 травня 2013 р. Полтава: Вид-во „ІнтерГрафіка”, 2013. Т.3. С.20-25.
209. Козинець О.Г. Парламентська республіка: досвід Франції // Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 45. К.: Ін-т держави і права ім. В.М.Корецького НАН України, 2009. С. 135-141.
210. Козинець О.Г. Права людини: історико-правовий аспект // Права людини: Збірник матеріалів круглого столу / за редакцією канд. істор. наук Козинець О.Г. – Чернігів: КП „Видавництво „Чернігівські обереги”, 2006. – С.6-14.
211. Козинець О.Г. Статус глави держави за Конституцією Франції 1958 року //Україна між минулим і майбутнім: історико-правові та соціально-економічні аспекти розвитку країни [Текст]: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Чернігів, 8 червня 2011 р.). Чернігівський юридичний коледж Державної пенітенціарної служби України. Чернігів: Видавець Лозовий В.М., 2011. С.208-214.
212. Козинець О.Г. Форми державного правління. Проблеми становлення // Правові проблеми сучасності в умовах розвитку юридичної науки: Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції до Дня науки, Чернігів, 19 травня 2005 р. Чернігів: КП „Видавництво „Чернігівські обереги”, 2005. С.70-73.
213. Козинець О.Г., Вітряк О.О. Вплив глобалізації на розвиток держави // Міжнародна науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих вчених «Юність науки-2016: соціально-економічні та гуманітарні аспекти розвитку суспільства», яка відб. 26-27 квітня 2017 р. в м. Чернігові. С. 369-371.
214. Козинець О.Г., Толкач А.М. Історичний аспект розвитку теорії розподілу влади // Ukraine - EU. Modern Technology, Business and Law: collection of international scientific papers: in 2 parts. Part 2. Current Issues of Legal Science and Practice. Management and Public Administration. Innovations in Education. Environmental Protection. Engineering and Technologies. Chernihiv : CNUT, 2017. P.22-25.
215. Козинець О.Г., Толкач А.М., Веремієнко С.В. Історичний розвиток ідеї легітимності державної влади у державно-правовій традиції // Ukraine – EU. Innovations in Education, Technology, Business and Law: collection of international scientific papers. Chernihiv: CNUT, 2018. P.37-39.

216. Козьяков І. Актуальне дослідження реалізації прокуратурою України представницької функції. *Право України*. 2017. № 4. С. 192-194.
217. Козюбра М. Актуальні дослідження принципу верховенства права. *Право України*. 2017. № 8. С. 215-218.
218. Козюбра М. Верховенство права і українські реалії та перспективи. *Право України*. 2010. № 3. С. 6-18.
219. Козюбра М. І. Проблеми методології теорії держави і права в умовах політичного та ідеологічного плюралізму. *Проблеми правознавства*. 1992. № 53. С. 3-7.
220. Козюбра М. Принципи права: методологічні підходи до розуміння природи та класифікації в умовах сучасних глобалізаційних трансформацій. *Право України*. 2017. № 11. С. 142-164.
221. Козюбра М. Судова правотворчість: аномалія чи іманентна властивість правосуддя. *Право України*. 2016. № 10. С. 38-48.
222. Колісник В. Перманентні проблеми конституційного регулювання державно-владних відносин. *Право України*. 2016. № 6. С. 52 – 59.
223. Колодяжний М. Стратегії протидії корупції у діяльності органів правосуддя. *Право України*. 2017. № 1. С. 37-44.
224. Коломоєць Т. Джерела адміністративного права: проблемні питання доктринального визначення, класифікації та системного аналізу. *Право України*. 2017. № 6. С. 72-79.
225. Коломоєць Т. Сучасна парадигма адміністративного права: генеза і поняття. *Право України*. 2017. № 5. С. 71-79.
226. Колпаков В. Дисциплінарна відповідальність державних службовців: еволюція нормативного регулювання. *Право України*. 2016. № 9. С. 79-90.
227. Колюх В. В. Вища рада правосуддя: конституційний статус в контексті українського та зарубіжного досвіду. *Держава і право*. 2017. № 75. С. 60-71.
228. Кондрат С. С. Правомірна поведінка та правопорядок: взаємозв'язок та взаємозумовленість. *Держава і право*. 2006. № 31. С. 35-38.
229. Кондрат С. С. Юридично значуща поведінка: основні концепції та підходи до вивчення. *Держава і право*. 2005. № 30. С. 73-77.
230. Коновеичук Х. Б. Законодавче регулювання порядку входу і виходу з добровільно об'єднаної територіальної громади. *Держава і право*. 2017. № 75. С. 167-176.
231. Кормич Л. І. Гендерна політика в аспекті соціальної відповідальності держави і суспільства. *Держава і право*. № 40. С. 574-579.
232. Корнієнко В. О. Правові основи громадянського суспільства сучасної України (інституційний аспект): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2007. 19 с.
233. Корнієнко П. С. Поняття та особливості конституційної правозахисної діяльності. *Держава і право*. 2017. № 76. С. 34-43.

234. Корнієнко П. С. Роль правозахисних організацій у розбудові громадянського суспільства в Україні. Держава і право. 2017. № 77. С. 3-15.
235. Коробець К. Принципи права й авторитетність: міркування щодо нормативності. Право України. 2017. № 7. С. 9-19.
236. Косілова О. І. Механізм правової держави: принципи функціонування, тенденції розвитку в сучасній Україні. Інформація і право. 2016. № 1. С. 92-101.
237. Коссе Д. Д. Правовий режим та механізм правового регулювання: ознаки та співвідношення. Держава і право. № 44. С. 25-31.
238. Костицька І. Політико-правова природа народного представництва. Право України. 2006. № 10. С. 9-14.
239. Коструба А. Правова природа держави: цивілістичний аспект. Право України. 2017. № 11. С. 165-171.
240. Коструба А. Правозастосування - форма реалізації права: досвід феноменологічного аналізу. Право України. 2016. № 10. С. 149-159.
241. Костюк О. М. Легальне тлумачення: до визначення сутності та змісту. Часопис Київського університету права. 2016. № 2. С. 54-58.
242. Кофман Б. Я. Праворозуміння як основний фактор комунікаційної взаємодії людини з правом. Держава і право. 2017. № 75. С. 101-124.
243. Коцюбинська О. Ю. Теорія держави і права: системний аналіз сучасного стану та перспектив розвитку: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Львів. держ. ун-т внутр. справ. Львів, 2012. 199 с.
244. Коцюбинська О. Ю. Теорія держави і права: системний аналіз сучасного стану та перспектив розвитку: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун-т Львів. Політехніка. Львів, 2012. 16 с.
245. **Коцюбинська О. Ю. Теорія держави і права: системний аналіз сучасного стану та перспектив розвитку: автореф. дис. ... канд. юр. наук: спец. 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2012. 17 с.**
246. Кравець О. О. Роль юридичної служби в організації та здійсненні міжнародного та міжмуніципального співробітництва органу місцевого самоврядування. Держава і право. 2016. № 73. С. 197-223.
247. Кравцова Ю. О. Правові системи. Світовий досвід. Міністерство Юстиції. 2016. URL: https://minjust.gov.ua/m/str_2694.
248. Кравченко С. Зміст поняття «завідомо невинний» як ознака потерпілого. Право України. 2017. № 2. С. 117-123.
249. Кравчук В. Шляхи подолання корупції в судах. Право України. 2017. № 1. С. 22-27.
250. Краснов М. А. Ответственность в системе народного представительства (методологические подходы). Москва: Ин-т государства и права, 1999. 55 с.
251. Красовська В. Г. Ефективність дії правових стимулів та обмежень у механізмі правового регулювання. Право України. 2010. № 6. С. 182–188.

252. Кресін О. В. Питання про наукові цілі порівняння в правознавстві Західної і Центральної Європи в другій половині XVIII - першій третині XIX ст. Держава і право. 2016. № 73. С. 3-18.
253. Кривенко О. Адміністративна та кримінальна відповідальність за військові правопорушення: аналіз законодавчих змін. Право України. 2017. № 1. С. 109-115.
254. Крижанівський А. Ф. Правопорядок у суспільно-правничих контекстах: спроба системного бачення. Актуальні питання реформування правової системи України. Т. 1. Луцьк: Вежа, 2007. С. 61–66.
255. Крижановський А. Ф. Правовий порядок суверенної України: становлення та тенденції розвитку (загальнотеоретичне дослідження): автореф. дис. ... д-ра. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2009. 40 с.
256. Крижановський А. Ф. Сучасний правовий порядок: контури теорії. Актуальні проблеми теорії держави і права. 2011. № 57. С. 33-41.
257. Кримінальна відповідальність. Вісник прокуратури. Загальнодержавне юридичне офіційне видання генеральної прокуратури України. 2017. № 7. С. 35-37.
258. Крук О. Проблемні питання реалізації демократичних прав і свобод людини. Право України. 2007. № 5. С. 20-24.
259. Крупчан О. Методологічні засади приватноправової сфери громадянського суспільства. Право України. 2009. № 8. С. 47-52.
260. Крусян А. Конституція в науково-практичній парадигмі сучасного українського конституціоналізму (у контексті актуальних питань конституційних перетворень). Право України. 2016. № 6. С. 70- 78.
261. Кузнєцова Н. Еволюція поглядів на проблему судової правотворчості у європейській континентально-правовій доктрині. Право України. 2016. № 10. С. 28-37.
262. Кузнєцова Н. С. Сучасне приватне право України: вектори європейського розвитку. Вісник Національної академії правових наук України. 2016. № 3. С. 49-55.
263. Кутиркін А. Шляхи розвитку теорії та практики правового виховання населення України. Право України. 2008. № 3. С. 122-125.
264. **Ладиченко В. В. Теоретично-правові засади поділу влади: автореф. дис. ... канд. юр. наук: 12.00.01 / Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. Київ, 1998. 26 с.**
265. Ладиченко В. В. Функціональний підхід до розуміння держави: питання про дотримання інтересів особистості. Держава і право. № 36. С. 16-22.
266. Ладиченко В. Забезпечення збереження державної єдності – важлива функція державної влади. Право України. 2007. № 8. С. 13-17.
267. Ладиченко В. Конкурсний відбір у системі державної служби: теорія і практика. Право України. 2016. № 9. С. 17-28.
268. Лапкін А. Спеціалізована антикорупційна прокуратура: проблеми організації та діяльності. Право України. 2017. № 1. С. 63-70.

269. Лемак В. В. Реформа Конституції: технологічні вимоги на тлі європейського досвіду. Вісник Національної академії правових наук України. 2016. № 3. С. 23-30.
270. Лемак В. Технологія конституційної реформи: основні вимоги європейського досвіду для України. Право України. 2016. № 6. С. 44-51.
271. Летнянчин Л. І. Конституційна судова реформа: проблеми та перспективи. Вісник Національної академії правових наук України. 2016. № 3. С. 194-203.
272. Лисогор В. Правова культура як елемент механізму реалізації прав і свобод громадян. Підприємництво, господарство і право. 2009. № 5. С. 19-21.
273. Лихова С. Зміст значення соціальної функції кримінального права. Право України. 2017. № 2. С. 68-74.
274. Лізунова О. Д. Вибірчі інформаційні відносини: теоретико-практичний аспект. Часопис Київського університету права. 2016. № 2. С. 112-115.
275. Лобода Ю. П. Цінність держави як її соціальна сутність (теоретико-методологічні аспекти дослідження): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2001. 20 с.
276. **Лозинська І. В. Правотворчість у правовій державі: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2012. 20 с.**
277. Лошихін О. М. Вчення про механізм реалізації функцій держави: історія становлення та сучасні підходи. Держава і право. № 38. С. 42-51.
278. **Лук'янова Г. Ю. Комплементарно-цілісна концепція праворозуміння (аспекти загальної теорії): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2013. 21 с.**
279. Лукашева Е. А. Общая теория права и многоаспектный анализ правовых явлений. Советское государство и право. 1975. № 4. С. 23-33.
280. Луспеник Д. Верховенство права – «новий» старий принцип цивільного судочинства: співвідношення із принципом законності. Право України. 2017. № 8. С. 9-20.
281. Луспеник Д. Де закінчується суддівський розсуд і починається суддівське свавілля. Закон і бізнес. 2004. № 19–20. С. 13–16.
282. Львова О. Л. Біблійні витоки права у світлі сучасних тенденцій його розвитку. Держава і право. 2017. № 77. С. 15-29.
283. Львова О. Л. Ліберальні цінності та інститут сім'ї в Україні: виклики і загрози. Держава і право. 2016. № 73. С. 18-32.
284. Магазинер Я. М. Заметки о праве. Правоведение. 2000. № 5. С. 215-224.
285. **Мазурик К. З. Закон та особливості його реалізації в Україні: автореф. дис. ... канд. юр. наук: 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2013. 19 с.**
286. Майданик Р. Вчення про джерела цивільного права України. Право України. 2017. № 6. С. 53-63.

287. Майданник О. Парламентські функції: правовий зміст поняття, ознаки, конституційна регламентація. *Право України*. 2009. № 6. С. 17-22.
288. Майданник О. Повноваження та форми діяльності народного депутата України у сфері парламентського контролю (теоретичний аспект). *Право України*. 2007. № 8. С. 9-13.
289. Макаренко Л. О. До проблеми формування правової культури в Україні. *Віче*. 2007. № 18. С. 52-53.
290. Макаренко Л. О. Правова система та правова культура: особливості взаємозв'язку. *Держава і право*. 2017. № 77. С. 30-41.
291. Макаренко Л. О. Феномен культури у філософському дискурсі. *Держава і право*. 2016. № 73. С. 32-46.
292. Макаренков О. Л. Поняття “народ” та його місце в концепції відкритого суспільства К. Поппера (історико-правовий аспект). *Держава і право*. № 38. С. 101-109.
293. Макеева О. М. Правова культура як чинник розвитку правової системи. *Юридичний вісник*. 2016. № 4. С. 48–53.
294. Макогін Н.О., Козинець О.Г. Правова природа юридичної відповідальності: поняття та принципи // Міжнародна науково-практична конференція «Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку», м.Запоріжжя, 25-26 травня 2018 р. Запоріжжя: Запорізька міська громадська організація «Істина», 2018. Ч.1. С. 18-21.
295. Макушев В. П. Правова та громадянська культури як різновид соціокультурних факторів з формування системи стримувань і противаг побудови громадянського суспільства. *Право і суспільство*. 2009. № 3. С. 8-16.
296. Малиновский А. А. Злоупотребление правами налогоплательщика: сравнительно-правовые аспекты. *Вестник МГИМО*. 2013. № 2. С. 156-161.
297. Маличок К. Формування правосвідомості українців на етапі демократизації України. *Підприємництво, господарство і право*. 2007. № 5. С. 121-122.
298. Малишев Б. Судова правотворчість у контексті судової реформи в Україні. *Право України*. 2017. № 6. С. 34-38.
299. Мальцев В. В. Социальная ответственность, уголовное право и уголовная ответственность. *Правоведение*. 2000. № 6. С. 152-169.
300. Малюська А. Л. Проблеми співробітництва України з прикордонними державами в контексті забезпечення прав національних меншин (1991 - 2010 рр.): автореф. дис. ... канд. іст. наук: 07.00.02 / Дип. акад. України. Київ, 2011. 20 с.
301. Маляренко В. Створення двопалатного парламенту в Україні – необхідна умова утвердження демократії, гарант законності і правопорядку в державі. *Право України*. 2009. № 6. С. 12-16.
302. Манькут А. Поняття юридичної відповідальності працівників прокуратури. *Підприємництво, господарство і право : щомісячний науково-практичний юридичний журнал*. 2016. № 2. С. 158-161.

303. Мармазов В. Про телеологічне (цільове) тлумачення Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод. *Право України*. 2004. № 1. С. 26–29.
304. Мартинюк Р. Поновлення чинності положень редакції Конституції України від 8 грудня 2004 р.: питання конституційності та легітимності. *Право України*. 2016. № 2. С. 114 – 121.
305. Мартинюк Р. Умови розвитку змішаної парламентарно-президентської форми правління в Україні. *Юридична Україна*. 2008. № 5. С. 32-36.
306. Мартинюк Т. Розвиток поняття правосвідомості в період трансформації українського суспільства. *Право України*. 2007. № 2. С. 26-31.
307. **Мартьянова Т. С. Розсуд суб'єктів правозастосовної діяльності: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.01. / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2013. 23 с.**
308. Марущак О. А. Податковий контроль як засіб виявлення ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів). *Юридичний науковий електронний журнал. Запоріжжя : Запорізький національний університет*. 2018. № 5. С. 194-197. URL: http://www.lsej.org.ua/5_2018/54.pdf
309. Марущак О. А. Проблема реалізації державного суверенітету в умовах глобалізації. *Актуальні проблеми юридичної науки та практики*. 2018. № 1 (4). С. 68-72.
310. Марущак О. А., Бабич Д. С. Теоретико-правове дослідження поняття та сутності державного суверенітету. *Правовий часопис Донбасу : зб. наук. пр.* 2017. №3-4 (61). С. 74 – 79.
311. Марущак О. А., Шванська А.О. Особливості визначення, сутності та співвідношення правової системи та правової сім'ї. *Право і суспільство*. 2017. №6. С. 29 – 34.
312. Марущак О.А. Функції держави: визначення поняття. *Держава і регіони*. 2019. №3. С. 17-21.
313. Марущак О.А., Денисова Л. Психологічна теорія походження держави. *Сучасний рух науки: тези доп. V міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, 7-8 лютого 2019 р. Дніпро, 2019. С. 437-442.*
314. Марущак, О. А. (2019). Формування та становлення наукової категорії «функції держави». *Форум Права*, 55(2). 59–69. DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.2635565>.
315. Марцеляк О. Омбудсмен з прав дитини: проблеми формування і розвитку у світі і в Україні. *Право України*. 2003. № 10. С. 44-48.
316. Мацола М. І. Феноменологічні засади співвідношення державної та політичної влади. *Держава і право*. № 40. С. 640-648.
317. Методологічні проблеми правової науки. *Матеріали міжнар. наук. конференції 13-14 грудня 2002 р. Харків / М. І. Панов, Ю. М. Грошевий; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. Харків: Право, 2003. 426 с.*

318. **Миронюк, О. І. Реформування системи права України: теоретичний вимір: автореф. дис. ... канд. юр. наук: 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2015. 20 с.**
319. Мисливий В. Соціальна роль в умовах науково-технологічного процесу. Право України. 2017. № 2. С. 51-58.
320. Міма І. В. Місце християнсько-правових традицій у трансформаційних процесах права. Держава і право. 2016. № 73. С. 47-61.
321. Місевич С. В. Джерела канонічного права (теоретико-правовий аналіз): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2005. 19 с.
322. Міхеєва Т. П. Інститут конституційної юстиції: генеза і розвиток в європейських країнах з континентальною системою права. Держава і право. № 41. С. 272-279.
323. Міхеєва Т. П. Роль інституту конституційної юстиції в контексті принципу поділу влади (зарубіжний досвід). Держава і право. № 32. С. 136-142.
324. Могильницький Б. Г. В поисках новой парадигмы истории: последние работы И. Д. Ковальченко. Москва: Мосгорархив, 1997. С. 165-181.
325. Мозоль Н. І. Соціальна справедливість у контексті розбудови соціальної держави. Держава і право. № 38. С. 153-160.
326. Мозолюк-Боднар Л. М. Поняття та сутність дисципліни як соціально-правового явища. Університетські наукові записки. 2011. № 2. С. 216-222.
327. Муза О. В. Реформування управлінської моделі у центральних органах виконавчої влади України. Юридичні науки. 2018. № 81. С. 117-126.
328. Музика-Стефанчук О., Губерська Н., Ямненко Т. Розуміння прав, правомірної та неправомірної поведінки суб'єктів фінансових правовідносин. Право України. Юридичний журнал. 2017. № 9. С. 184-191.
329. Мурашин О. Глибоке дослідження державно-правового регулювання в умовах трансформації суспільних відносин. Право України. 2009. № 9. С.186-187.
330. Муромцев Г. И. Юридическая техника (некоторые теоретические аспекты). Правоведение. 2000. № 1. С. 9-20.
331. Навроцький В. Правова визначеність і забезпечення її реалізації у кримінальному праві України. Право України. 2017. № 2. С. 59-67.
332. Нагребельний В. Правова термінологія і правові дефініції в адміністративному праві. Право України. 2017. № 1. С. 158-163.
333. Національна правова система в умовах формування європейського правового простору: зб. матеріалів Міжнар. юрид. наук.-практ. Інтернет-конф. Київ: б. в., 2012. 315 с.
334. Невмержицький Є. Інститути громадянського суспільства у протидії корупції. Право України. 2008. № 12. С. 126-132.

335. Нелін О. Конституційний механізм захисту основних прав і свобод людини і громадянина в правовій доктрині України. *Юридична Україна*. 2016. № 5-6. С. 9-14.
336. Новакова О. Рецептúra президентсько-парламентської республіки (сутність і форма політичних процесів у сучасній Україні). *Віче*. 2007. № 17. С. 31-33.
337. Ободовський О. Про призначення покарання неповнолітнім (на прикладі призначення покарання за крадіжку без обтяжуючих ознак). *Право України*. 2017. № 7. С. 139-148.
338. Оборотов Ю. Дослідження цінності держави як актуальний напрям сучасного правознавства. *Право України*. 2010. № 1. С. 44-51.
339. Овсяннікова О. Громадська Рада доброчесності як інститут відновлення довіри громадськості до судової влади та подолання корупції в судовій системі. *Право України*. 2017. № 1. С. 71-79.
340. Овчинников А. И. Современная теория толкования права: классический и неклассический подходы. *Правоведъ*. 2007. № 1. С. 102–110.
341. **Онищук І. І. Техніка юридичного письма в нормативно-правових актах: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2012. 21 с.**
342. Оніщенко Н. До питання про категорію «джерело права»: ретроспективний аналіз, дискусії, сучасний погляд. *Право України*. 2016. № 10. С. 56-63.
343. Оніщенко Н. М. Обізнаність в праві: деякі підходи до визначення. *Держава і право*. 2017. № 75. С. 3-11.
344. Оніщенко Н. М. Плюралізм сучасного праворозуміння та визначень національних правових систем. *Держава і право*. 2007. № 36. С. 3-8.
345. Оніщенко Н. М. Розвиток національної правової системи в контексті запитів громадянського суспільства. *Journal «ScienceRise: Juridical Science»*. 2018. № 3. С. 4–9.
346. Оніщенко Н. М. Соціальна держава та соціальна політика: причинно-наслідковий континуум. *Часопис Київського університету права*. 2016. № 2. С. 20-23.
347. Оніщенко Н. М. Сутність і зміст сучасної правотворчості у теоретико-методологічній та філософській інтерпретації. *Держава і право*. 2017. № 77. С. 358-360.
348. Оніщенко Н. М., Матвієнко О. В. Гендерні правовідносини: поняття, сутність, природа та значення. *Держава і право*. № 33. С. 90-96.
349. Опришко В. Конституційно-правові аспекти національної безпеки України: реалії і перспективи. *Право України*. 2017. № 10. С. 214-215.
350. Орзіх М. Президентська республіка – різновид республіканської форми правління. *Право України*. 2009. № 10. С. 72-77.
351. Орленко В. Вчення О. Д. Грабовського про державу. Підприємництво, господарство і право. 2007. № 2. С. 109-112.

352. Осауленко А. О. Нормативна конструкція ретроспективної юридичної відповідальності в публічному праві сучасної України: дис. ... кандидата юрид. наук: 12.00.01 / Київ, 2007. 214 с.
353. Осауленко А. О. Юридична відповідальність та державний примус: аспекти співвідношення. Науковий вісник Київського національного університету внутрішніх справ. 2006. № 5. С. 20–25.
354. Островська Б. В. Практика Європейського суду з прав людини щодо захисту права на життя у біоетичних питаннях. Держава і право. 2017. № 75. С. 20-30.
355. Павличенко О. В. Роль правових фікцій у тлумаченні правових норм. Держава і право. 2017. № 75. С. 239-250.
356. Павлишин О. Семіотико-правовий аналіз ідеї миру як елемента ідеї права. Право України. 2016. №7. С. 143 – 152.
357. Павлишин О. Соціальна солідарність як філософсько-правовий концепт (семіотичний аналіз). Право України. 2016. №2. С. 104 – 113.
358. Панкевич О. З. Підстави обмежування прав людини: філософсько-правовий аспекти. Вісник Національної академії правових наук України. 2016. № 3. С. 141-150.
359. Панкевич О. Захист права на приватність: динаміка світоглядно-методологічних основ (за матеріалами практики Європейського суду з прав людини). Право України. 2017. № 4. С. 66-75.
360. Панов М. Джерела кримінального права: поняття, види, правове значення. Право України. 2017. № 6. С. 80-89.
361. Панов М. Функціональний підхід - необхідна складова методології наукових досліджень кримінального права. Право України. 2017. № 2. С. 14-22.
362. Панова Н. Окремі аспекти правового регулювання державної служби. Юридичний вісник. 2016. № 1. С. 31-38.
363. Пархоменко Н. Концептуальні основи теорії джерел права. Право України. 2017. № 6. С. 9-16.
364. Паславська Н. Т. Організація діяльності земельної конституційної юстиції ФРН. Держава і право. 2016. № 73. С. 185-197.
365. **Пастернак, В. М. Християнські засади позитивного права: теоретичні аспекти: автореф. дис. ... канд. юр. наук: 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2013. 21 с.**
366. Пахомов В. В. Теоретичні засади забезпечення законності в державному управлінні. Юридична наука і практика. № 1. 2011. С. 13-18.
367. Пацурківський П. Алгебра верховенства права, або буттєвий устрій людського світу. Право України. 2017. № 3. С. 112-125.
368. Пацурківський П., Гаврилюк Р. Спонтанність права: кроки за горизонт. Право України. 2016. № 5. С. 101-112.
369. Петришин О. В. Східноєвропейський форум з правової реформи «20 років Конституції України: європейська правова традиція і український

- контекст - виміри правової реформи». Вісник Національної академії правових наук України. 2016. № 3. С. 10.
370. Петришин О. Народовладдя – основа демократичної, правової, соціальної держави. Право України. 2009. № 6. С. 4-11.
371. Петришин О. Система права: загальнотеоретична характеристика. Право України. 2017. № 5. С. 9-17.
372. Петришин О. Судова практика як джерело права в Україні: проблеми теорії. Право України. 2016. № 10. С. 20-27.
373. Петришин О., Серьогіна С. Змішана республіканська форма державного правління: питання теорії та практики. Право України. 2009. № 10. С. 57-60.
374. **Петришин, О. В. Правовий режим державної служби: питання загальної теорії: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.01 / Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. Харків, 1999. 36 с.**
375. Петрова А. Суб`єкти відповідальності за корупційні правопорушення у судовій системі України. Право України. 2017. № 1. С. 140-145.
376. Петрушев В. А. О казуальном толковании права. Академический юридический журнал. 2004. № 4. С. 4-8.
377. Пильгун Н. В. Особливості механізму держави в Україні. Журнал східноєвропейського права. 2016. № 24. С. 1-6.
378. Пильгун Н. В. Поняття «Механізм держави» в сучасній юридичній думці. Юридичний вісник. 2017. № 2. С. 46-51.
379. Погребняк С. Принципи пропорційності як загальний принцип права. Право України. 2017. № 7. С. 39-46.
380. Погрібний С. Судова правотворчість та договір у цивільному праві України: взаємний вплив - характер і співвідношення. Право України. 2016. № 10. С. 81-94.
381. Подорожна Т. Принципи конституціоналізації правового порядку як нормативна основа його забезпечення. Право України. 2016. № 7. С. 153-161.
382. Подорожна Т. Юридична відповідальність як гарантія конституціоналізації правового порядку. Право України. 2016. № 8. С. 107-115.
383. Подорожній Є. Особливості правового регулювання юридичної відповідальності в трудовому праві. Підприємництво, господарство і право. 2016. № 2. С. 101-104.
384. Подорожній Є. Ю. Поняття та основні властивості юридичної відповідальності у трудовому праві. Форум права. 2017. № 5. С. 317-323.
385. Пожар О. М. Нормативно-правове забезпечення права на особисту недоторканність: загальнотеоретичне дослідження: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / НУ «ОЮА». Одеса, 2015. 20 с.
386. Полешко А. Рівність прав і можливостей жінки та чоловіка в суспільстві. Право України. 2000. №4. С. 20-22.

387. Полонка Е. Теоретико-оціночні пропозиції щодо класифікації правомірної поведінки (онтологія диференціації). Право України. 2016. № 6. С. 99-106.
388. Полонка І. А. Конструктивно-теоретичний аналіз розуміння поняття та ознак правомірної поведінки. Підприємництво, господарство і право. 2016. № 3. С. 131-136.
389. Полонка І. А. Роль правомірної поведінки: підвалини теоретико-онтологічного розуміння. Держава і право. Юридичні і політичні науки : Збірник наукових праць. 2016. № 71. С. 58-71.
390. Полонка І. А. Теоретико-оціночні пропозиції щодо класифікації правомірної поведінки. Право України. 2016. № 6. С. 99-106.
391. Померанський І. Витоки режиму надзвичайного стану та шляхи подолання надзвичайних ситуацій в Україні. Право України. 2016. № 8. С. 116-131.
392. Померанський І. Декілька суджень щодо значення та співвідношення термінів «надзвичайний стан», «режим надзвичайного стану», «надзвичайна ситуація». Право України. 2016. № 4. С. 89-99.
393. Попко В. В. Децентралізація влади - необхідна умова (індикатор розвитку) місцевого самоврядування. Часопис Київського університету права. 2016. № 2. С. 70-75.
394. Правова держава: світовий досвід і українська модель. Голос України. Газета Верховної Ради України. 2016. URL: <http://www.golos.com.ua/article/275968>.
395. Приймаченко Д. Актуальні питання вступу на державну службу в органи доходів і зборів. Право України. 2016. № 9. С. 29-38.
396. Прилуцький С. Конституційна модернізація статусу суддів як шлях у подоланні корупційної залежності судової влади України. Право України. 2017. № 1. С. 12-21.
397. Присяжнюк І. Недоторканість приватного життя як об'єкт кримінально-правової охорони. Право України. 2017. № 2. С. 131-138.
398. **Пришляк Г. Я. Правові форми демократичного контролю в Україні: автореф. дис. канд. юр. наук: спец. 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2012. 18 с.**
399. Прієшкіна О. Децентралізація державної влади та розширення прав місцевого самоврядування: проблеми й перспективи. Право України. 2006. № 11. С. 86-89.
400. Прокопенко І. П. Фінансування політичних партій в Україні і зарубіжних країнах. Часопис Київського університету права. 2016. № 2. С. 76-79.
401. Протасова В. Республіканська форма правління: юридична природа й різновиди. Юридична Україна. 2007. № 6. С. 19-25.
402. Пузирний В. Правовий захист жінок при працевлаштуванні і прийнятті на роботу. Право України. 2004. № 1. С. 33-36.
403. Рабинович П. Пріоритетна функція загальнотеоретичного праводержавознавства. Право України. 2010. № 1. С. 25-31.

404. Рабінович П. Верховенство права як омріяний результат здійснення прав людини (підходи до інтерпретації, критерії оцінювання). Право України. 2017. № 3. С. 100-111.
405. Рабінович П. Захоплюючий твір про життя та діяльність Г. Лаутерпахта І. Р. Лемкіна - фундаторів міжнародного права прав людини, випускників Львівського університету. Право України. 2017. № 4. С. 183-187.
406. Рабінович П. М. Інтерпретація верховенства права Конституційним Судом України (доктринальний коментар). Право України. 2006. № 11. С. 27.
407. Рабінович П. Порівняльне правознавство: формування теоретичних засад. Право України. 2017. № 3. С. 197-199.
408. Рабінович С. П. Концепція природи людини у римській юриспруденції: античні витоки уніфікації європейського права. Держава і право. № 40. С. 27-33.
409. Рабінович С. П. Можливості використання соціолого-правових підходів Ганса Кельзена при аналізі конституційних змін 2004-2014 років в Україні. Вісник Національної академії правових наук України. 2016. № 3. С. 162-171.
410. Рабінович С. П. Обґрунтування балансу інтересів (потреб) у судових рішеннях загального значення. Право України. 2016. № 10. С. 49-55.
411. Рабінович С. П. Права людини у природно-правовій думці неотомізму: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2003. 20 с.
412. Рабінович С. Тест на недискримінацію в практиці Європейського суду з прав людини: оцінювальні аспекти. Право України. 2017. № 4. С. 97-107
413. **Радейко Р. І. Теоретико-правові засади формалізації права: автореф. дис. ... канд. юр. наук: спец. 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2015. 22 с.**
414. Разумович Н. Н. Источники и форма права. Советское государство и право. 1988. № 3. С. 19-27.
415. Решетніченко А. В. Гносеологічні механізми управління розвитком правових систем. Філософія. Культура. Життя. 2016. № 43. С. 123-124.
416. Резнікова В. В. Зловживання процесуальними правами: господарсько-процесуальний аспект проблеми. Слово Національної школи суддів України. 2013. № 3. С. 124-137.
417. Резнікова В. Відповідальність у господарському процесі за зловживання процесуальними правами та заходи процесуального примусу. Право України. 2017. № 9. С. 101-107.
418. Різник С. Конституційна юстиція в Україні: першопричини проблем (у контексті конституційної реформи). Право України. 2016. № 2. С. 122-130.
419. Рой О. В. Дотримання принципів адміністративного судочинства при розгляді справ про оскарження правових актів. Держава і право. 2017. № 77. С. 85-98.
420. Романюк Я. Судова правотворчість в умовах реформування правосуддя: постановка проблеми. Право України. 2016. № 10. С. 9-19.

421. Руданецька О. С. **Правова політика держави в умовах трансформації суспільства: теоретико-правовий аспект: автореф. дис. ... канд. юр. наук: 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2014. 22 с.**
422. Савінова Н. Нові акценти кримінальної відповідальності у сфері національної безпеки: вимога сучасності. *Право України*. 2017. № 4. С. 188-191.
423. Савченко О. Конституційне закріплення принципу верховенства права в зарубіжних країнах. *Підприємництво, господарство і право*. 2007. № 7. С. 100-103.
424. Савченко О. Правове обмеження прав людини як основа і критерій співвідношення публічних та особистих інтересів. *Право України*. 2006. № 3. С. 26-28.
425. Савчин М. Конституційні принципи та їх інтерпретація. *Право України*. 2017. № 7. С. 30-38
426. Самофалов Л. П., Самофалов О. Л., Шевченко Д. М. Правова держава як фактор громадянського суспільства. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2016. № 2. С. 189–198.
427. **Самохвалов В. В. Законність і справедливість: теоретико-правові проблеми співвідношення і взаємодії: автореф. дис. ... канд. юрид.: 12.00.01 / Інститут законодавства Верховної Ради України. Київ, 2008. 28 с.**
428. Сафаров Р. А. Цели правового воспитания. Личности и уважение к закону. Москва, 1979. С. 165-166.
429. Свечникова Л. Г. Понятие обычая в современной науке: подходы, традиции, проблемы (на материалах юридической и этнологической наук). *Государство и право*. 1998. № 9. С. 98-102.
430. Свириденко Г. В. Правомірна поведінка та позитивна юридична відповідальність: взаємовплив та взаємообумовленість. *Держава і право*. 2016. № 71. С. 118-133.
431. Святоцький О. Актуальні проблеми дослідження ІТ права. *Право України*. 2017. № 10. С. 210-213.
432. Святоцький О. Судовий прецедент та судова практика: порівняльно-правовий аспект. *Право України*. 2016. № 10. С. 64-69.
433. Севрюков Д. Правове врядування у теорії Томаса Гоббса. *Право України*. 2017. № 2. С. 179-184.
434. Селіванов В. Державна влада як елемент державно упорядженого суспільства в Україні. *Право України*. 2006. №9. С.10-17.
435. Семенюк О. Г. Актуалізація питання щодо суб'єкта злочину. *Держава і право*. 2016. № 73. С. 433-447.
436. Семитко А. П. Правовая культура. / общ. ред. В. М. Корельский и В. Д. Первалов. Москва: Инфра. М-Норма, 1997. С. 330-331.

437. Сердюк В. Доля Конституції. Юрид. вісн. України. 2007. № 28. URL: http://www.yuricom.com/ua/legal_bulletin_of_Ukraine/archive/?aid=1768&jid=227.
438. Серьогіна С. Г. Напрями вдосконалення правового регулювання місцевого самоврядування в аспекті європейської інтеграції. Вісник Національної академії правових наук України. 2016. № 3. С. 43-48
439. **Сидорець Б. В. Правомірність втручання держави у права людини в Україні: автореф. дис. ... канд. юр. наук: спец. 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2015. 20 с.**
440. Сідей Я. Дисциплінарна відповідальність суддів: підстави, порядок та особливості дисциплінарного провадження. Публічне право. 2018. № 1. С. 171-177.
441. **Сковронський Д. М. Соціальна держава в умовах політичних та економічних трансформацій: теоретико-правове дослідження: автореф. дис. ... канд. юр. наук: спец. 12.00.01 / Національного університету Львівська політехніка. Львів, 2013. 22 с.**
442. Скомороха Л. Умови незалежного функціонування судової влади і діяльності суддів в Україні. Право України. 2017. № 11. С. 199-207.
443. Скоробогатов А. В. Правоприменение в контексте правовой реальности. Держава і право. 2017. № 75. С. 11-20.
444. Скрипнюк В. Юридична конструкція узурпуу у законодавстві зарубіжних країн. Право України. 2017. № 1. С. 101-108.
445. Скрипнюк О. Актуальні проблеми теорії джерел конституційного права України (аксіологічні, гносеологічні та онтологічні аспекти). Право України. 2017. № 6. С. 39-52.
446. Скрипнюк О. Поняття функцій конституції та теоретико-методологічні проблеми їх класифікації. Право України. 2006. № 2. С. 21-26.
447. Скрипнюк О. Правове забезпечення прав і свобод людини та громадянина в процесі реалізації державного управління. Право України. 2007. № 4. С. 3-8.
448. Скрипнюк О. Проблеми розвитку демократичного державного управління в контексті забезпечення прав і свобод людини в Україні. Вісник Академії правових наук України. № 2. С. 16-21.
449. Скрипнюк О. Судова влада в Україні: сучасна доктрина, механізми та перспективи реалізації (із засідання Президії Національної академії наук України). Право України. 2017. № 1. С. 146-157.
450. Славна О. В. Громадянське суспільство як основа розвитку правової держави в контексті конституційної реформи. Інтернаука. 2017. № 1. С. 16-18.
451. Слінько Т. М. Правова природа окремої думки судді Конституційного Суду України. Бюлетень Міністерства юстиції України. 2011. № 11. С. 53-59.
452. Слободянюк М. А. Правова держава і громадянське суспільство. Актуальні проблеми суспільно-політичних наук. 2018. № 1. С. 328-336.

453. Сметана В. В. Адміністративна відповідальність юридичних осіб в Україні: її розвиток та роль Конституційного Суду. Часопис Київського університету права. 2016. № 1. С. 111-114.
454. Смешко М. І. Паспорт Нансена: наріжний камінь міжнародно-правового інституту біженства. Держава і право. 2016. № 73. С. 493-506.
455. Смирнов А. В. Толкование норм права: учебно-практ. Пособие. Москва: Проспект, 2008. 144 с.
456. Смирнова К. Джерела права Європейського Союзу: новітні тенденції розвитку. Право України. 2017. № 6. С. 90-97.
457. Смоленский Н. И. Проблемы теоретического плюрализма. Новая и новейшая история. 1998. № 1. С. 39-45.
458. Снігур І. Й. Правова культура в контексті реалізації прав громадян на участь у здійсненні державної влади. Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ України. 2005. № 3. С. 55-65.
459. Софінська І. Д. Громадянство на перехресті вірності та консюмеризму. Часопис Київського університету права. 2016. № 2. С. 39-44.
460. Софінська І. Людиноцентризм в інституті громадянства (за матеріалами практики Європейського суду з прав людини). Право України. 2017. № 5. С. 124-130.
461. Софінська І. Право на ім'я у парадигмі концепції громадянства. Право України. 2017. № 12. С. 123-131.
462. Спасибо-Фатєєва І. В. Доктринальне тлумачення. Вісник Академії правових наук України. 2005. № 1. С. 14–25.
463. Співаков І. І. Центральна виборча комісія як основний суб'єкт адміністративно-правового регулювання виборчих відносин. Часопис Київського університету права. 2016. № 2. С. 124-128.
464. Ставнійчук М. Актуальні проблеми гарантування свободи мирних зібрань в Україні через призму впливу правових позицій Конституційного суду України. Право України. 2016. № 10. С. 141-148.
465. Ставнійчук М. І. Конституційні аспекти поглиблення і демократичного розвитку конституційного ладу, як основа консолідації українського суспільства. Держава і право. 2017. № 77. С. 68-84.
466. Станік С. Р. Динаміка правової культури: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 1999. 19 с.
467. Старанцов Д. Сутнісна характеристика функції охорони правопорядку соціальної правової держави. Юрид. Україна. 2007. № 9. С. 8–12.
468. Стахура Б. І. Роль органів державної влади у забезпеченні прав людини і громадянина в демократичному суспільстві: теоретико-правовий вимір: автореф. дис. ... канд. юр. наук: 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2016. 23 с.
469. Стельмащук П.Я. Співвідношення законності і правопорядку у правоохоронній діяльності. Митна справа. 2013. № 4. С. 324-329.
470. Стефанчук М. О. Межі здійснення суб'єктивних цивільних прав: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.03. Київ, 2006. 202 с.

471. Строган А. Взаємозалежність і взаємообумовленість громадянського суспільства та правової держави. *Право України*. 2007. № 10. С.14-17.
472. Строган А. Політичні права особи в сучасній правовій державі: порівняльний аналіз національних і міжнародних нормативно-правових актів. *Підприємництво, господарство і право*. 2008. № 10. С. 82-85.
473. Строган А. Ю. Охорона та захист прав і свобод національних меншин у правовій демократичній державі та розвинутому громадянському суспільстві. *Держава і право*. № 39. С. 695-701.
474. Строган А. Ю. Соціальні права людини та громадянина як невід'ємний елемент побудови правової держави і громадянського суспільства. *Підприємництво, господарство і право*. 2008. № 11. С. 137-141.
475. Строган А. Ю. Співвідношення, взаємообумовленість та взаємозалежність соціальної держави, громадянського суспільства і правової держави. *Держава і право*. № 38. С. 94-101.
476. Струс-Духнич Т. В. Судова влада в період розбудови громадянського суспільства: теоретико-правові аспекти: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2012. 18 с.
477. Ступак А. Л. Законність та правопорядок як сутнісні складові розвитку правової системи. *Правова культура, правова свідомість і право*. 2010. № 6. С. 139-140.
478. Сунегін С. О. Духовна та матеріальна природа громадянського суспільства: вступ до проблеми в контексті сучасних реалій. *Держава і право*. 2017. № 77. С. 42-57.
479. Сунегін С. О. Соціальна політика в умовах панування лібералізму : проблема забезпечення ефективності. *Держава і право*. 2016. № 73. С. 62-78.
480. Сунегін С. О. Соціонормативні засади формування та розвитку громадянського суспільства: системний вимір. *Держава і право*. 2017. № 76. С. 11-24.
481. Сухонос В. В. Глава держави у державному механізмі: конституційно-правовий статус: монографія. Суми: Еллада-S, 2015. 304 с.
482. Сухонос В. Класифікація інституту глави держави: критерії та види. *Право України*. 2007. № 11. С.17-20.
483. Сухонос В. Конституційно-правовий та історичний аспекти припинення повноважень глави держави: теоретико-методологічний аналіз. *Підприємництво, господарство і право*. 2007. № 6. С. 122-125.
484. Сучасні міжнародно-правові стандарти кримінальної відповідальності за вчинення або погрозу вчинення насильства щодо судді та інших представників системи юстиції. *Часопис Київського університету права*. 2016. № 1. С. 305-309.
485. Сущенко В. М. Правова система України: здобутки, прорахунки і перспективи. Соціально-правовий портал "Ракурс". 2017. URL:

<https://racurs.ua/ua/1738-pravova-systema-ukrayiny-stan-zdobutky-prorahunky-i-perspektyvy.html>.

486. Тарасишина О. М. Справедливість і толерантність у сучасному праві України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2008. 19 с.
487. Тарасов Н. Н. Метод и методологический подход в правоведении (попытка проблемного анализа). Правоведение. 2001. № 1. С. 31-50.
488. Тацій В. Я. Методологічні проблеми правової науки на етапі формування правової, демократичної, соціальної держави. Методологічні проблеми правової науки. 2003. С. 3-12.
489. Теплюк М. До проблеми якості Закону України як джерел права. Право України. 2017. № 6. С. 17-26.
490. Терещук М. М. Республіканська форма правління в Україні: тенденції розвитку. Часопис Київського університету права. 2008. №2. С. 58-63.
491. Терещук М. М. Різновиди монархічної форми правління: порівняльна характеристика. Держава і право. 2006. № 38. С. 43-147.
492. Тимошенко В. Лекція професора В. Тимошенко: «Вступ до курсу «функції права»». Право України. 2017. № 2. С. 185-195.
493. Тимчук О. Демократичні політичні режими в сучасному світі: порівняльний аналіз. Підприємництво, господарство і право. 2006. № 8. С. 12-15.
494. Тихомиров О. Методології науки поняття. Міжнародна поліцейська енциклопедія. Т. 1. Київ: Ін Юре, 2003. С. 354-355.
495. Тихомиров О. О., Мікуліна М. М., Іванов Ю. А. Теорія держави і права: навч. посіб. / заг. ред. Л. М. Стеблицької. Київ: Кондор, 2016. 332 с.
496. Тихомиров О. О., Мікуліна М. М., Іванов Ю. А. Теорія держави і права: навч. посіб. / заг. ред. Л. М. Стрельбицької. Київ: Кондор-Видавництво, 2016. 332 с.
497. Тихомиров О. Юриспруденції методологія. Міжнародна поліцейська енциклопедія. Т. 1. С. 118-120.
498. Тімашов В. Юридична відповідальність за порушення прав інтелектуальної власності. Підприємництво, господарство і право. 2016. № 2. С. 38-42.
499. **Томаш Л. В. Громадянське суспільство в рефлексії європейської та вітчизняної політико-правової свідомості: теоретичний аспект : автореф. дис. ... канд. юр. наук: 12.00.01 Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2013. 19 с.**
500. Тополевський Р. Система джерел права України: сучасний стан і перспективи розвитку. Право України. 2017. № 6. С. 27-33.
501. Тощенко Ж. Т. Государство как субъект теократии. Социс. 2007. № 2. С. 3-5.
502. Трачук П. А. Суб'єкт федерації як інститут публічної влади. Часопис університету права. 2006. № 4. С. 83-86.

503. Туляков В. Соціальна функція кримінального права у світі безладу. *Право України*. 2017. № 2. С. 75-83.
504. Тюріна О. В. Моральне та нормативне регулювання: аспекти співвідношення в сучасних умовах: матеріали постійно діючого науково-теоретичного семінару. Київ: НАВС, 2014. С. 104-106.
505. Тюріна О. В. Правосвідомість та правова система: окремі аспекти співвідношення: матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції «Людина, суспільство, держава: правовий вимір в сучасному світі». Київ: НАУ. 2014. С. 111-113
506. Уварова О. Принципи недискримінації за ознакою статі в судовій практиці України. *Право України*. 2017. № 7. С. 56-66.
507. Ул'яновська О. В. Фікції в правовій системі України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2010. 20 с.
508. Усенко І. Б. Історія держави і права України: проблеми предмета і методології досліджень. *Правова держава*. 1999. № 10. С. 237-244.
509. Фалалєєва Л. Особливості застосування Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод у правовому порядку Європейського Союзу. *Право України*. 2017. № 4. С. 108-116.
510. Федик Л. Б. Напрями впливу політичної еліти на становлення та розвиток правової системи України. Проблеми формування національної правової системи України та її адаптація до європейського права. 2017. № 9. С. 248–252.
511. Федоренко В. Система конституційного права України: поняття, генезис і структура. *Право України*. 2017. № 5. С. 18-26.
512. Федоренко Г. Теоретичні засади поділу влади в Україні. *Право України*. 2008. № 8. С. 41-47.
513. Фрицький Ю. Конституційно-правові засади становлення державної влади в Україні. *Підприємництво, господарство і право*. 2007. № 3. С. 107-109.
514. Фрицький Ю. Парламент України – Верховна рада та його роль у реалізації законодавчої влади. *Право України*. 2007. № 7. С. 3-7.
515. Фріс П. Доцільність у кримінально-правовій політиці в Україні. *Право України*. 2017. № 2. С. 93-99.
516. Хаустова М. Г. Теоретичні та практичні основи трансформації правової системи України в умовах глобалізації. *Порівняльно-аналітичне право*. 2017. №1. С. 29–33. URL: http://pap.in.ua/1_2017/9.pdf. (дата звернення: 14.06.2019).
517. Хименко А.О., Козинець О.Г. Проблеми захисту прав та свобод людини і громадянина в ісламському світі // Міжнародна науково-практична конференція «Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку». м.Запоріжжя, 25-26 травня 2018 р. Запоріжжя: Запорізька міська громадська організація «Істина», 2018. Ч.1. С. 25-27.
518. Хоменко О. В. Правові дефініції: сутнісні ознаки. *Держава і право*. 2017. № 75. С. 42-46.

519. Хрісанова С. Про права людини і гендерну соціологію. Право України. 2001. № 8. С. 98-99.
520. Целуйко М. Ф. Компетентна правова культура в механізмі формування та реалізації українського права: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2012. 19 с.
521. Цимбалюк М. Громадянське суспільство як фактор утвердження демократичної правосвідомості. Право України. 2007. № 11. С. 21-25.
522. Черкас М. Є. Чинники, що впливають на формування правосвідомості в Україні. Вісник Національної академії правових наук України. 2016. № 3. С. 172-182.
523. Чернобель Г. Т. Структура норм и механизм их действия (логические аспекты). Правоведение. 1983. № 6. С. 40–47.
524. Черновол О. П. Британська модель правового забезпечення та реалізації обов'язків людини і громадянина. Держава і право. 2017. № 77. С. 57-67.
525. Чистоклетов Л. Стадії процесу юридичного прогнозування. Право України. 2016. №1. С. 130 – 135.
526. Чернолуцький Р. В. Президент України як суб'єкт нормопроектної діяльності. Держава і право. 2016. № 73. С. 101-135.
527. Чубар Л. Право жінок в Україні як об'єкт правового захисту. Право України. 2000. № 5. С.12-14.
528. Шай Р. Я. Правоохоронна функція правової держави: теоретико-практичний аспект: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.01 / Національний університет Львівська політехніка. Львів, 2012. 20 с.
529. Шакірзянова І. В. Політичний і державний режим: сучасні погляди та характеристики. Держава і право. № 39. С. 58-62.
530. Шакірзянова І. В. Форма держави і державна влада: взаємовплив та взаємозумовленість категорій. Держава і право. № 43. С. 73-79.
531. Шакун В. Соціальна роль кримінального права. Право України. 2017. № 2. С. 38-50.
532. Шаповал В. Верховенство права: міфи і реалії пострадянського праворозуміння. Українське право. 2006. № 1. С. 30–33.
533. Шаповал В. Виконавча влада в Україні в контексті форми державного правління (досвід до прийняття Конституції України 1996 р.). Право України. 2016. №3. С. 200-212.
534. Шаповал В. Виконавча влада в Україні у контексті форми державного правління (досвід після прийняття Конституції України 1996 р.). Право України. 2016. № 4. С. 72-88.
535. Шаповал В. Конституційний контроль в Україні: концепт та інститути. Право України. 2016. № 10. С. 125-140.
536. Шаповал В. Форма державного правління як конституційний *modus vivendi* сучасної держави. Право України. 2009. № 10. С. 38-56.
537. Шванська А. О. Особливості визначення, сутності та співвідношення правової системи та правової сім'ї. Право і суспільство. 2017. № 6. С. 29 – 34.

538. Шевченко Т. Законодавче регулювання припинення повноважень парламентаріїв: Україна та світовий досвід. Підприємництво, господарство і право. 2008. № 3. С. 15-18.
539. Шемшученко Ю. Комплексний аналіз проблем правового забезпечення соціально-економічного та політичного розвитку суспільства і держави. Право України. 2006. № 9. С. 151-152.
540. Шемшученко Ю. С Юридична наука на межі століть. Правова держава. № 11. 2000. С. 3-7.
541. Шемшученко Ю., Ющик О. Політика, право, Конституція. Право України. 2007. № 8. С. 6-8.
542. Шестак Л.В., Веремієнко С.В. Штраф в системі адміністративних стягнень. Актуальні проблеми юридичної науки та практики. Чернігів: ЧНТУ. 2017. № 1(3). С.42-46.
543. Шестак, Л. В. Особливості заходів адміністративного впливу, що застосовуються до неповнолітніх в Україні / Л. В. Шестак, С. В. Веремієнко. Актуальні проблеми юридичної науки та практики. 2016. № 1 (2). С. 61-65.
544. Шишкіна Е. В. Зобов'язання держав щодо заборони поганого поведження з людиною. Держава і право. № 41. С. 588-595.
545. Шишкіна Е. В. Формування європейських стандартів захисту прав осіб, позбавлених волі. Право України. 2007. № 5. С. 27-30.
546. Шкляр Т. Елементи економічної системи як підсистеми суспільства. Підприємництво, господарство і право. 2007. № 8. С. 84-86.
547. Шмельова Г. Г. Конкретизація юридичних норм в правовому регулюванні. Львів, 1988. 164 с.
548. Штанько А. Державна дисципліна як умова розбудови правової держави. Вісник Національної академії прокуратури України. № 3. 2014. С. 24-30.
549. Шукліна Н. Г. Місце економічних прав і свобод у системі конституційних прав і свобод людини і громадянина в Україні. Держава і право. № 36. С. 172-178.
550. Шутак І. Д. Юридична техніка тлумачення норм права. Науково-інформаційний вісник. 2015. № 11. С. 18–24.
551. Щокін Ю. Конституційна норма щодо міжнародно-правових звичаїв: обґрунтування доцільності і змісту. Право України. 2017. № 6. С. 98-105.
552. Якимов А. Ю. Статус суб'єкта права (теоретические вопросы). Государство и право. 2003. № 4. С. 5-10.
553. Яковлев А. Соціальна держава і проблеми її констиційного вдосконалення в умовах сучасного розвитку України. Юридична Україна. 2016. № 5-6. С. 15-22.
554. Янчук А. О. Актуальні питання визначення поняття установчої влади народу. Держава і право. 2017. № 75. С. 72-83.
555. Ярмиш Н. Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу: складнощі кримінально-правової кваліфікації. Право України. 2017. № 2. С. 139-146.

556. Ярмол Л. В. Свобода віросповідання людини: юридичне забезпечення в Україні (загальнотеоретичне дослідження): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01 / Нац. ун.-т Одеська юридична академія. Одеса, 2003. 20 с.
557. Ярошенко О. До питання про місце майбутнього Трудового кодексу України в системі джерел трудового права. Право України. 2017. № 6. С. 64-71.
558. Яценко І. Поділ влади як правова фікція (погляди польського вченого Владислава Маліняка). Юридична Україна. 2016. № 5-6. С. 4-8.

Рекомендовані науково-аналітичні ресурси:

1. URL: www.liga.kiev.ua – останні юридичні та економічні новини (інформація оновлюється щохвилини).
2. URL: www.lawschool.lviv.ua – український юридичний портал.
3. URL: www.niss.gov.ua – Національний інститут стратегічних досліджень.
4. URL: <http://parlament.org.ua/> - Лабораторія законодавчих ініціатив.
5. URL: <http://www.pravo.org.ua> – Центр політико-правових реформ.
6. URL: <http://www.justinian.com.ua/> - юридичний журнал „Юстиніан”.
7. URL: <http://www.khpg.org/> - інформаційний портал Харківської правозахисної групи.
8. URL: <http://www.nbu.gov.ua/> - Національна бібліотека ім. В. І. Вернадського.

Інтернет-ресурси:

1. URL: <http://portal.rada.gov.ua> - Офіційний веб-сайт Верховної Ради України.
2. URL: <http://kmu.gov.ua> - Офіційний веб-сайт Кабінету Міністрів України.
3. URL: <http://ccu.gov.ua> - Офіційний веб-сайт Конституційного Суду України.
4. URL: <http://president.gov.ua> - Офіційний веб-сайт Президента України.
5. URL: <http://www.nau.ua> - Інформаційно-пошукова правова система «Нормативні акти України (НАУ)».

VIII. ДОДАТКИ

Додаток 1

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІГІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Навчально-науковий інститут права і соціальних технологій

ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Кафедра теорії та історії держави і права, конституційного права

Петренко Іван Іванович

КУРСОВА РОБОТА

з дисципліни: «Теорія держави і права»

на тему: «Походження держави і права: історія та сучасні уявлення»

Курс I Група АЮ-191

Науковий керівник:
к.ю.н., доцент
Марущак Н.В.

Робота подана на кафедру

“ ___ ” _____ 20__р.

Робота допущена до захисту
_____ Науковий керівник

“ ___ ” _____ 20__р.

Робота захищена з
оцінкою _____

“ ___ ” _____ 20__р.

_____ Голова комісії
_____ Член комісії

Чернігів 2020

Зразок оформлення змісту

Вступ	3
1. Місце норм права в системі соціальних норм.....	4
2. Мораль як регулятор суспільних відносин.....	10
3. Спільні та відмінні риси права і моралі, їх взаємодія в процесі правотворчості та взаємовплив.....	16
4. Проблема взаємодії права і моралі як ціннісних регуляторів суспільних відносин: історія і сучасність.....	20
Висновки	25
Список використаної літератури	27

Вступ	3
Розділ 1. Система права	6
1.1. Поняття системи права та її складових елементів.....	6
1.2. Загальна характеристика основних галузей права України.....	11
Розділ 2. Система законодавства	18
2.1. Поняття і принципи побудови системи законодавства.....	18
2.2. Систематизація законодавства.....	24
2.3. Співвідношення системи права і системи законодавства.....	29
Висновки	32
Список використаної літератури	34

Зразок оформлення посилань

У Новий час мораль нерозривно пов'язували з правом, при цьому вкрай абсолютизували й ідеологізували законодавство, повністю розчиняли мораль в праві «Етику і законодавство, – стверджував Гельвеція, – я розглядаю як одну й ту саму науку» [1, с. 56].

На тісний взаємозв'язок права і моралі вказують історичні пам'ятки права. Про це свідчить застосування морально етичних понять в оцінці змісту законів, інших джерел права. Вислів древніх «Jus est ars boni et aequi» – «Право є мистецтво добра і справедливості» розкриває органічний зв'язок права, юстиції і моралі. У роботі Гегеля «Філософія права» питання права трактується в органічному зв'язку з питаннями моралі і моральності. Відмінність між мораллю і правом він, подібно Канту, бачив у тому, що моральність не допускає будь-якого зовнішнього примусу. Гегель вважав, що правове та моральне не можуть існувати самі по собі [2, с. 256–271].

У Новий час мораль нерозривно пов'язувалася з правом, при цьому вкрай абсолютизували й ідеологізували законодавство, повністю розчиняли мораль в праві «Етику і законодавство, – стверджував Гельвеція, – я розглядаю як одну й ту саму науку»¹.

На тісний взаємозв'язок права і моралі вказують історичні пам'ятники права. Про це свідчить застосування морально етичних понять в оцінці змісту законів, інших джерел права. Вислів древніх «Jus est ars boni et aequi» – «Право є мистецтво добра і справедливості» розкриває органічний зв'язок права, юстиції і моралі. У роботі Гегеля «Філософія права» питання права трактується в органічному зв'язку з питаннями моралі і моральності. Відмінність між мораллю і правом він, подібно Канту, бачив у тому, що моральність не допускає будь-якого зовнішнього примусу. Гегель вважав, що правове та моральне не можуть існувати самі по собі².

¹ История политических и правовых учений: Учебник для вузов / Под общ. ред. В.С.Нерсисянца. М.: ИНФРА-М, 1996. С. 56.

² Дрожжина С.В., Ширкова І.В. Проблема взаємодії права і моралі як ціннісних регуляторів суспільних відносин у контексті соціально-філософського дискурсу // Гілея: науковий вісник. К., 2011, Вип. 47 (№ 5). С. 265–271.

Приклади бібліографічного опису

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Окреме видання	<p>Битяк Ю. П. Державна служба в Україні: організаційно-правові засади: монографія. Харків: Право, 2005. 304 с.</p> <p>Краснова М. В. Договори в екологічному праві України: навч. посіб. / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ: Алерта, 2012. 216 с.</p> <p>Кузніченко С. О. Закон України «Про правовий режим надзвичайного стану»: наук.-практ. комент. / Одес. держ. ун-т внутр. справ. Харків: Право, 2015. 164 с.</p>
Два автори	<p>Петришина М. О., Петришин О. А. Міжнародно-правові стандарти у сфері місцевого самоврядування: наук. доп. / Нац. акад. прав. наук України, НДІ держ. буд-ва та місц. самоврядування. Харків: Право, 2016. 44 с. (Серія «Наукові доповіді»).</p> <p>Сташис В. В., Бажанов М. И. Преступления против личности в УК УССР и судебной практике. Изд. 2-е, испр. и доп. Харьков: Вища шк., 1987. 216 с.</p>
Чотири і більше авторів	<p>Коллективні політичні права і свободи людини та громадянина в Україні: проблеми теорії та практики: монографія / Є. І. Григоренко та ін.; Харків. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. Харків: [б. в.], 2013. 352 с.</p> <p>Постклассическая онтология права: монография / С. И. Максимов и др.; С.-Петербург. гос. ун-т; общ. ред. И. Л. Честнов. Санкт-Петербург: Алетейя, 2016. 688 с. (Толкование источников права).</p>
Автор(и) та редактор(и)/упорядник(и)	<p>Гель А. П., Семаков Г. С., Яковець І. С. Кримінально-виконавче право України: навч. посіб. / ред. А. Х. Степанюк. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 624 с.</p> <p>Грошевий Ю. М. Вибрані праці / упоряд.: О. В. Капліна, В. І. Маринів. Харків: Право, 2011. 656 с.</p> <p>Петрик О. І. Шлях до цінової стабільності: світовий досвід і перспективи для України: монографія / відп. ред. В. М. Геєць. Київ: УБС НБУ, 2008. 369 с.</p>
Автореферат дисертації	<p>Кравчук В. М. Припинення корпоративних правовідносин в господарських товариствах: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.03 / Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. Харків, 2010. 36 с.</p> <p>Лісов О. С. Новітня вітчизняна історіографія створення та діяльності розвідки і контррозвідки України у 1917–1991 роках: автореф. дис. ... канд. іст. наук: 20.02.22 / Нац. ун-т оборони України ім. Івана Черняхівського. Київ, 2017. 20 с.</p>
Стаття журналу	<p>Кулак Н. В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні. Часопис Київського університету права. 2016. № 4. С. 84–88.</p> <p>Петришин О., Серьогіна С. Змішана республіканська форма державного правління: питання теорії та практики. Право України. 2009. № 10. С. 57–60.</p> <p>Середа М. Мирні зібрання: практика адмін. судів 2015 р. Юридичний вісник України. 2016. 12–18 лют. (№ 6). С. 5.</p>

Багатотомне видання	<p>Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. / Нац. акад. прав. наук України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків: Право, 2016. Т. 1: Історія держави і права України. 848 с.</p> <p>Енциклопедія історії України: у 10 т. / НАН України, Ін-т історії України. Київ: Наук. думка, 2005. Т. 9. 944 с.</p> <p>Кримінальне право України. Загальна частина: підручник: у 2 т. / за ред.: В. В. Сташис, В. Я. Тацій. 4-те вид., переробл. і допов. Харків: Право, 2010. Т. 1. 456 с.</p> <p>Кучерявенко Н. П. Курс податкового права: в 6 т. Харків: Право, 2007. Т. 4: Особенная часть. Косвенные налоги. 536 с.</p>
Законодавчі і нормативні акти	<p>Конституція України: станом на 1 верес. 2016 р.: відповідає офіц. тексту. Харків: Право, 2016. 82 с.</p> <p>Конституційний Суд України: рішення, висновки / відп. ред. А. С. Головін; уклад.: К. О. Пігнаста, О. І. Кравченко. Київ: Логос, 2011. Кн. 10. 431 с.</p> <p>Правова основа діяльності органів державної влади: зб. нормат. актів / упоряд. П. М. Любченко. Харків: ФІНН, 2010. 303 с.</p>
Матеріали мережі Інтернет	<p>Гетьман Є. А. Підзаконні нормативно-правові акти органів виконавчої влади України та іноземних держав: порівняльна характеристика. Теорія і практика правознавства: електрон. наук. фахове вид. 2016. Вип. 1 (9). URL: http://tlaw.nlu.edu.ua/article/view/66302 (дата звернення: 17.06.2016).</p> <p>Оболенцев В. Ф. Базові засади системного аналізу злочинності та віктимізації в Україні: монографія. Харків; Костянтинівка, Сектор "С" АТО: Юрайт, 2016. 116 с. URL: http://dspace.nulau.edu.ua/bitstream/123456789/12015/1/Obolencev_2016_mon.pdf (дата звернення: 17.03.2017).</p>